

NHỮNG ĐIỀU SẼ XẢY RA

 Đến với Anh Boone và hội chúng, đây chắc chắn là một—
một đặc ân tuyệt vời cho tôi khi được trở lại San Bernardino
một lần nữa. Nơi này đã lưu lại nhiều kỷ ức tuyệt vời về những
ngày đã qua. Và để nghe nói điều đó, chuyển viếng thăm tại đây,
và vẫn còn ảnh hưởng sống động, ồ, chắc chắn làm cho anh em
cảm thấy vui mừng vì Đức Chúa Trời đã hướng dẫn chúng ta
cách này, nhiều năm trước đây.

2 Tôi vừa ngồi ngoài đó ở bãi đậu xe, vừa rời, cố gắng nhớ lại
một trong những sự kiện đã xảy ra. Đã có một Bà Isaacson từng
là thông dịch viên của tôi ở Phần Lan, trong một chiến dịch ở
Phần Lan, và bà ấy đến xe khi tôi sắp rời đi. Và bà đã nói, “Tiếng
nói của anh ở Phần Lan.” Và tôi cứ tự hỏi liệu Bà Isaacson có
sống gần đây không. Tôi không biết. Tôi cho là, bà ấy sẽ không
tình cờ có mặt tối nay chứ? Bà May Isaacson, và bà ấy đến từ
Phần Lan.

3 Rồi một điều nổi bật khác đến trong những kỷ ức của tôi, là
cô gái hầu bàn tại một nhà hàng mà tôi ăn, ở đâu đó gần đó, họ
gọi là Khách sạn Antlers. Tôi tin rằng điều đó là đúng, bây giờ.
Và cô gái nhỏ đã...Tôi đã cầu nguyện với cô ấy. Cô ấy đã có...Cô
ấy, một cô gái trẻ, xinh đẹp, nhưng cô ấy không phải là một Cơ-
đốc nhân. Tôi đã mời cô đến buổi nhóm. Và cô đã mất một đứa
con, và tôi tin rằng chồng cô ấy, họ đã chia tay. Và chúng tôi đã
cầu nguyện rằng cô ấy sẽ làm lành với chồng mình, hoặc họ sẽ
làm lành với nhau. Vì vậy, tôi chỉ tự hỏi liệu cô gái trẻ đó có thể
có mặt không. Hiểu không? Sự...

4 Và rồi một sự việc khác đã xảy ra, là một em bé được mang
đến từ một nơi nào đó, khoảng một ngày lái xe. Và nó đã chết,
và đang nằm trong vòng tay của người mẹ. Và đã được mang
trở lại với sự sống. Có phải vậy không...Người đó có mặt ở đây
không? Và nó đến, tôi tin rằng, từ trạng thái trở lên theo cách
này, xung quanh, đã ở trên đây. Và người mẹ nhỏ đã lái xe suốt
đêm, và người cha, và người mẹ nhỏ đang ngồi ở đó, buồn bã,
ôm đứa con thơ, đã chết của mình. Và tôi nghĩ, “Thật là đức tin

tuyệt vời!” Nếu tôi là kẻ đạo đức giả lớn nhất trên thế giới, Đức Chúa Trời sẽ khen tặng đức tin của người mẹ đó.

Ôm đứa con bé bỏng trong tay, như *thế*, cầu nguyện. Nó trở nên ấm áp, nó bắt đầu cử động, mở đôi mắt nhỏ của nó. Tôi giao nó lại cho người mẹ. Vì vậy, họ đến từ một nơi nào đó. Mặc dầu, tôi không nghĩ họ là người Ngũ Tuần. Họ chỉ là...Tôi tin rằng đó chỉ là một nhà thờ nào đó, mà từ...Tôi không biết họ có phải là Cơ-đốc nhân, hay không. Tôi không hề hỏi họ. Tôi chỉ cảm thấy thật phần khởi về đứa bé được mang lại với sự sống.

Kể từ đó, Anh Boone à, thời gian trôi qua nhanh. Nhưng chúng ta vẫn đang hầu việc cùng một Đức Chúa Trời Đấng hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁵ Chỉ nhìn xung quanh, thấy Anh Leroy Kopp đang ngồi ở đây. Đây là lần đầu tiên tôi gặp anh ấy trong một thời gian dài. [Một anh em nói, “Anh ấy là Paul Kopp ở đây.”—Bt.] Paul. Đúng rồi. Leroy là cha của anh. Đúng thế. [“Và anh ấy—anh ấy ở Nga, tối nay, vì vậy hãy cầu nguyện cho anh ấy.”]Ồ, chào ôi! Nước Nga. Vâng, đó là, tôi biết, người lính dũng cảm này ở đó, anh ấy ở đó vì công việc kinh doanh của Vua. [“Đúng.”] Vì vậy, tôi chắc chắn rất vui khi có mặt ở đây và nghe vị mục sư trẻ tuổi này nói rằng anh ấy đã được thần cảm bởi chức vụ mà chúng ta đã có khi chúng ta ở đây. Đó thật là một xúc động tuyệt vời!

Và bây giờ tôi đang tin tưởng, điều đó, biết rằng chúng ta đã có...Nhiều người đang đứng, và chúng tôi sẽ không giữ lại quá lâu. Chúng ta nhớ những buổi nhóm chữa lành tuyệt vời đó.

⁶ Sau đó, tôi hiểu rằng có một—một—một người anh ở đây trong khu phố, ở đâu đó, đang tổ chức một chiến dịch chữa lành, Anh Leroy Jenkins. Tôi tin rằng điều đó là đúng. Và vì vậy tôi rất biết ơn, tin rằng Chúa đang ban phước cho anh ấy và cho anh ấy một buổi nhóm tuyệt vời, tuyệt vời. Nó...

Tôi, tôi cảm thấy thực sự vinh dự, tối nay, được đến một nhà thờ như thế này. Tôi luôn cảm thấy tốt hơn khi ở trong một nhà thờ hơn là ở trong những khán phòng đó. Không có, này, không có gì chống lại khán phòng. Nhưng, anh em biết đấy, tôi...Nó có thể là một sự mê tín dị đoan, hoặc tôi chỉ...Đối với tôi, nó giống

như một sự thật. Hiểu không? Họ...Anh em đi vào những thánh phòng đó, nơi có đánh nhau, đấu vật, đấu võ mồm, mọi thứ khác đang diễn ra, những tà linh dường như quanh quẩn ở quanh họ. Bây giờ, điều đó dường như là một sự mê tín dị đoan, nhưng thực tế không phải như vậy. Nhưng khi anh em bước vào một nhà thờ, anh em...thông thường, chắc chắn là một hội thánh thuộc linh, nó có vẻ như, đó là, anh—anh em cảm thấy tự do hơn, giống như có—có điều gì đó. Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời thì ở đó. Anh em biết đấy, nó dường như khác hẳn. Tôi không biết tòa nhà có ảnh hưởng gì, nhưng đó là nơi mọi người tập trung đông đúc. Tất nhiên, cũng những người đó ở một nơi khác, nhưng trên những đất kẻ xấu. Có lẽ chỉ tôi nghĩ theo cách đó. Nhưng, dù sao đi nữa, tôi rất vui vì được ở đây tối nay.

7 Và bây giờ chúng tôi không muốn giữ anh em quá lâu, vì một cử tọa đang đứng. Và chúng tôi sẽ đi, tối mai, ở một nơi khác ở đây. Tôi thậm chí không biết nó ở đâu. Nó gần đây. [Một người anh nói, “Thánh phòng Orange Show.”—Bt.] Ở đâu? [“Thánh phòng Orange Show.”] Thánh phòng Orange Show, cho các buổi nhóm tối mai. Tôi...Đây là ở giữa, tôi đang nói trong một chuyến tham quan cho nhóm—nhóm Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn. Mà, tôi đã có đặc ân được nói khắp thế giới, cho họ. Và vì vậy trong đó, một người bạn rất thân đã mời chúng tôi qua đây, và chúng tôi rất vui được có mặt trong buổi nhóm tối nay.

8 Bây giờ, trước khi chúng ta mở Kinh Thánh...Bây giờ, bất kỳ ai có thể lực đều có thể mở nó theo cách này. Hiểu không? Nhưng cần có Đức Thánh Linh để mở Lời cho chúng ta, mở sự hiểu biết của chúng ta và bày tỏ những lời Kinh Thánh. Tôi tin vào Kinh Thánh. Tôi tin rằng Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Và tôi tin rằng trái đất, hoặc các dân tộc trên trái đất, sẽ bị phán xét bởi Lời này một ngày nào đó. Vậy thì, điều đó có vẻ lạ. Vậy thì, có nhiều khác biệt với ý tưởng đó.

9 Tôi đã nói chuyện với một người bạn rất trung tín của tôi, cách đây không lâu, người này theo đạo Công giáo. Và anh ta nói, “Đức Chúa Trời sẽ phán xét thế gian bởi giáo hội Công giáo.” Nếu đúng là vậy, thì giáo hội Công giáo nào? Hiểu không? Vậy, nếu Ngài đoán xét thế giới bởi Giám Lý, vậy còn Báp-tít thì sao?

Hiểu không? Nếu Ngài đoán xét thế giới bởi một giáo hội, những giáo hội khác bị hư mất. Vì vậy, có quá nhiều lộn xộn ở đó.

Nhưng chúng ta phải đến với Nó, để tìm thấy lời—lời tuyên bố đúng của chúng ta, và Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Trời sẽ đoán xét thế gian bởi Chúa Jêsus Christ. Và Ngài là Lời. Thánh Giăng 1, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Và Hê-bơ-rơ 13:8 chép rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và tôi tin đó là Lẽ thật. Bây giờ, tôi tin rằng trong...

¹⁰ Đức Chúa Trời, vào lúc ban đầu, là Đức Chúa Trời vô hạn; Ngài là hữu hạn và...hay vô hạn, thì đúng hơn. Chúng ta thì hữu hạn. Tâm trí của Ngài vĩ đại hơn rất nhiều, còn chúng ta, trong tâm trí giới hạn bé nhỏ của mình, không thể hiểu được sự khôn ngoan vĩ đại, vô hạn của Ngài. Nhưng do đó, khi Ngài nói bất cứ điều gì, điều đó có vẻ rất lạ đối với chúng ta, khi nghe Ngài nói một điều nào đó trong Kinh Thánh, nhưng nó phải xảy ra. Tôi tin rằng Lời Ngài sẽ không bao giờ qua đi. Cho nên, tôi tin rằng Đức Chúa Trời, biết rằng chúng ta trong tâm trí nhỏ bé hữu hạn của mình không thể giải thích tâm trí tuyệt vời của Ngài—của Ngài, Ngài thông giải Lời của Chính Ngài. Ngài không cần người thông dịch nào. Ngài thông giải Lời của Chính Ngài, bằng cách chứng thực Lời đó trong kỳ của Nó.

¹¹ Tôi tin rằng, Đức Chúa Trời, ngay từ đầu, rằng Nô-ê là Lời cho ngày đó, cho Sự điệt của Ngài.

Bây giờ, theo thời gian, sau đó, đến Môi-se. Bây giờ, Môi-se không thể lấy Lời của Nô-ê. Ông không thể đóng một con tàu và thả trôi họ ra khỏi Ai Cập, xuôi dòng Sông Nin, hay đến miền đất hứa, hay đại loại như vậy. Sự điệt của ông không thực hiện được trong thời Nô-ê; đó là phần của Lời Đức Chúa Trời được chứng thực là Lẽ thật bởi Môi-se.

Chúa Jêsus cũng không thể có Lời của Môi-se. Và...Luther không thể duy trì lời của giáo hội Công giáo. Wesley, ông không thể duy trì Lời của Luther. Và Ngũ Tuần, họ không thể duy trì Lời Giám Lý. Họ...Thấy không?

Hội Thánh đang tăng trưởng. Mỗi thời đại, nó được phân bố trong Kinh Thánh ở đây. Vì thế, Đức Chúa Trời, qua Đức Thánh Linh, khai thị Lời Ngài, bằng cách bày tỏ Nó và chứng thực Nó, chính Ngài, cho thấy rằng Nó là Lời Ngài đã được ứng nghiệm trong ngày mà Nó được hứa.

¹² Chúa Jêsus đã phán điều đó. Ngài phán, “Nếu các người không thể tin Ta, hãy tin những việc Ta làm,” vì chúng làm chứng về Ngài là Ai, đấy, nếu ai đã biết Kinh Thánh.

Bây giờ, Ngài đến một cách rất kỳ lạ, lạ lùng đến nỗi dân chúng không muốn tin Ngài, bởi vì, “Ngài, là một Người, mà làm cho mình là Chính Đức Chúa Trời.”

Vì vậy, Ngài là Đức Chúa Trời, về hình thức. “Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ, đang cầu thay cho thế gian với chính Ngài.”

“Và không có ai có thể làm những công việc này mà không có Đức Chúa Trời ở cùng người ấy,” như chúng ta biết Ni-cô-đem đã nói vậy. Mà, Tòa Công luận đã tin điều đó.

¹³ Bây giờ, chúng ta biết rằng, Lời...Ước gì họ đã biết Lời! Ngài phán, “Nếu các người đã biết Môi-se, ắt các người đã biết Ta, vì Môi-se đã viết về Ta.” Và chúng ta nhìn xem. Nếu họ đã nhìn lại trong Kinh Thánh, thấy Đấng Mê-si được cho phải làm gì, thì họ đã biết Ngài bởi sự chứng thực, rằng, “Đức Chúa Trời, qua Đấng Christ đã cầu thay cho thế gian với chính Ngài,” và làm ứng nghiệm tất cả những lời hứa về Đấng Mê-si, mà Ngài đã làm. Chúa Jêsus đã làm chứng về Lời đó, làm cho Lời đó sống cho thời ấy.

¹⁴ Và tôi tin rằng đó cũng chính là điều chúng ta đang sống trong ngày nay: Đức Chúa Trời đang làm chứng cho Lời Ngài, bằng những gì Ngài đã phán Ngài sẽ làm. Vậy thì, chúng ta biết rằng đây là ngày cứu chuộc, nơi Đức Chúa Trời đang kêu gọi con người từ thế gian, từ một đời sống tội lỗi, đến với đời sống hầu việc. Vào trong ngày mà Đức Chúa Trời đã đổ ra Thánh Linh của Ngài từ trên Cao, những dấu kỳ phép lạ vĩ đại đi cùng với linh vụ của ngày này. Đây là...khi mà cơn mưa đầu mùa và cơn mưa cuối mùa đang rơi xuống, cùng nhau. Và chúng ta biết rằng có những

dấu kỳ phép lạ vĩ đại được cho phải xảy ra. Mà, trong nhiều giáo phái lớn, Điều này bị bác bỏ.

Nhưng tôi rất biết ơn vì những cánh cửa rộng mở này mà tôi đã có, để đi vào, và sự hà hơi linh được ban cho những người trẻ giống như vị mục sư của anh em tại đây. Điều đó đã khiến họ...Như tôi đang bắt đầu già, biết rằng những ngày của mình đã được đếm, và biết bây giờ những người trẻ này có thể lấy Sự điệp này và lan trải Nó ra cho tới sự Tái lâm của Chúa, nếu Ngài không đến trong thế hệ của tôi. Mà, tôi đang hy vọng được gặp Ngài. Tôi hằng ngày trông đợi Ngài, quan sát, giữ mình chuẩn bị cho giờ đó.

¹⁵ Bây giờ chúng ta hãy thưa chuyện với Tác Giả trước khi chúng ta đọc Sách của Ngài, khi chúng ta cúi đầu.

Lạy Cha Thiên Thượng, chúng con biết ơn Cha, vì còn sống tới nay, để trở lại thành phố tuyệt vời này. Ngồi tại đây trong quang cảnh núi non ở đây, nhìn lên và thấy tuyết, và những hoa cam nở rộ, cùng một lúc, thật là một thế giới huyền diệu Ngài đã an cho chúng con sống! Và thật chúng con đã thấy người đó quấy rầy và—và hành động trong thế giới này, làm cho chúng con thấy hổ thẹn về chính mình, Cha ôi.

Chúng con có mặt tại đây, tối nay, để cố gắng dùng những nỗ lực của chúng con, cố gắng làm cho nhiều người thấy được điều vĩ đại này mà Đức Chúa Trời đã làm, và biết rằng còn có điều gì đó vĩ đại hơn nữa nơi xa kia. Xin cho chúng con nhìn về điều đó, tối nay, Cha ôi, khi chúng con hướng về Lời của Ngài và đọc. Chúng con có thể đọc Nó, Cha ôi, nhưng hãy để Đức Thánh Linh tỏ bày Nó cho chúng con qua sự khải thị. Vì chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

¹⁶ Bây giờ, anh em mà có lẽ muốn ghi chú, và—và đọc Kinh Thánh với mục sư, như—như họ thường đọc Nó. Và nó đã từng có, khi tôi...nhiều năm trước, tôi không cần phải viết ra những lời Kinh Thánh của mình, và vân vân. Nhưng tôi đã già đi một chút kể từ đó. Thấy không? Tôi vừa mới bước qua hai mươi lăm, mới đây thôi, hai mươi lăm năm trước. Vì vậy, điều đó khiến nó tệ một chút. Nhưng tôi vẫn đang cố gắng giữ mọi thứ mà tôi biết phải làm trong Lời Ngài, cho đến khi Ngài gọi tôi.

¹⁷ Bây giờ, chúng ta hãy lật sang chương 14 của Thánh Giăng, câu Kinh Thánh rất quen thuộc mà chúng ta muốn đọc tối nay, để rút ra từ Đây một bối cảnh, ý Chúa. Gần như tất cả đều biết điều này. Đường như, nhiều lần, nó được sử dụng trong các buổi nhóm tang lễ. Đã từng có lúc tôi muốn giảng tại một tang lễ, đó là cho thế giới này. Hãy để nó chết đi và được sanh lại. Thánh Giăng 14:1 đến câu 7, tôi nghĩ, mình đã đánh dấu dưới đây.

Lòng các người chớ hề bối rối: nếu các người đã tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin Ta nữa.

Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở:...bằng chẳng vậy, Ta đã nói cho các người rồi. Ta đi và sẵn sàng cho các người một chỗ.

Và nếu Ta đi và sẵn sàng cho các người một chỗ rồi, Ta sẽ trở lại, và đem các người đi với chính Ta; hầu cho Ta ở đâu, thì các người cũng ở đó.

...các người biết Ta đi đâu, và các người biết đường đi nữa.

Thô-ma thưa cùng Ngài rằng, Lạy Chúa, chúng tôi biết... chẳng biết Chúa đi đâu; và làm sao chúng tôi biết đường được?

Chúa Jê-sus đáp cùng người rằng, Ta là đường đi, lẽ thật, và sự sống: chẳng bởi Ta, thì không ai được đến cùng Cha.

Ví bằng các người biết Ta, thì các người cũng biết Cha Ta: và từ bây giờ các người biết Ngài, và đã thấy Ngài.

Xin Chúa gia ơn phước của Ngài cho việc đọc Lời Ngài. Và chúng ta sẽ đề cập đến Điều đó lần nữa trong những lần ki chúng ta tiếp tục, trong khi chúng ta muốn chỉ nói một bài học nhỏ cho Hội thánh.

¹⁸ Tối qua, tôi đã ở Yuma, Arizona, nơi mà, nhà của tôi bây giờ. Tôi—tôi...Khi tôi ở đây trước khi tôi sống ở Jeffersonville, Indiana. Bây giờ tôi đang ở Arizona, bởi một khái tượng đã sai tôi đến đó, một vài năm trước. Và chúng tôi cư trú ở đó bây giờ. Tôi không có nhà thờ nào ở đó.

Anh Green, anh trai của chúng ta ở đây với chúng tôi, đã thiết lập một đền tạm nơi...một người của Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, một

nhà thờ nội thành, Hội Ngũ Tuần. Họ đã hợp nhất, và tôi nghĩ rằng tất cả họ đã đi cùng với Anh Brock và với Anh Gilmore, đã bỏ ngỏ nhà thờ này. Và Anh Pearry Green, từ—từ Texas, đã chuyển đến và thay thế, là người phụ tá với chúng ta. Chúng tôi rất vui khi biết điều đó—rằng Anh Green đã mở lại nhà thờ đã bị đóng cửa này.

¹⁹ Và tối qua, khi nói chuyện trên Yuma dành cho các Thương Gia Cơ-đốc, tôi đã nói về chủ đề *Sự Cất Lên*. Bây giờ, đó có thể là một chủ đề kỳ lạ để nói chuyện, tại một—một bữa tiệc, nhưng hầu hết mọi người ở đó là Cơ-đốc nhân. Và đó là cách xảy ra trên các chiến dịch như thế này hoặc trong—trong một nhà thờ. Tôi có thể nói bây giờ, “Bao nhiêu người trong số các bạn là Cơ-đốc nhân?” Có lẽ mọi tay sẽ đưa lên. Bạn là một Cơ-đốc nhân. Và vì vậy, nếu chúng ta là Cơ-đốc nhân, tôi nghĩ chúng ta phải được thông báo trước. Chúng ta không cần phải chỉ phỏng đoán nó. Chúng ta đã được thông báo về điểm đến của chúng ta là gì.

²⁰ Và tôi muốn nói về điều đó tối nay. Và chủ đề sẽ là: *Những Điều Sẽ Xảy Ra*. Và bây giờ, nói chuyện tối qua về *Sự Cất Lên*, vì vậy tối nay, tôi muốn nói về chủ đề này, rằng tôi có thể kết hợp nó với Sự điệp tối hôm qua. Vậy thì, sẽ có một Sự Cất Lên, chúng ta biết điều đó. Đó là trong tương lai, xảy ra.

²¹ Bây giờ, Chúa Jêsus ở đây đang giảng, về, Ngài đã đi trước để chuẩn bị một chỗ cho chúng ta. “Lòng các người chớ bối rối.” Bây giờ, Ngài đang nói với những người Do-thái. Phán, “Bây giờ, các người hãy tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin Ta nữa. Như các người đã tin Đức Chúa Trời, hãy tin Ta, vì Ta là Con Đức Chúa Trời.” Hiểu không? “Và, Đức Chúa Trời,” nói cách khác, “Ta với Cha là Một. Cha Ta đang ngự trong Ta. Và những gì các người thấy Ta đang làm, không phải Ta, chính Cha Ta mà ngự ở trong Ta. Ngài làm các công việc.”

“Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, đang giải hòa thế gian với chính Ngài.”

²² Thật dễ dàng cho những người Do-thái kia đã được dạy, qua các thế hệ tin rằng có một Đức Chúa Trời siêu nhiên vĩ đại. Nhưng để nghĩ rằng Đức Chúa Trời đó đã giáng hạ và tỏ bày chính mình Ngài qua con người của Con Ngài, là Chúa Jêsus Christ, Đức Chúa

Trời lập đền tạm trong thân thể xác thịt, điều đó hơi quá sức để—để cho họ có thể hiểu được.

Nhưng Ngài phán, “Bây giờ, như các người đã tin Đức Chúa Trời, cũng hay tin Ta nữa. Vì trong nhà Cha Ta có nhiều dinh thự, và Ta đi để chuẩn bị cho các người một chỗ.” Đời sống của Chúa Jêsus đã được định để chấm dứt, tại đây trên đất.

Ngài đã tỏ cho dân chúng thấy, và chứng minh cho họ thấy, rằng Ngài là Đức Giê-hô-va được thể hiện trong xác thịt, bằng những dấu lạ và điều kỳ diệu, và sự tham khảo với Kinh Thánh mà Ngài đã đề cập đến, về chính Ngài. Và Ngài đã chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời được bày tỏ.

Bây giờ Ngài phán, “Khi các người thấy đời sống của Ta chấm dứt, sự chấm dứt của nó vì một mục đích. Và Ta đang đi, để chuẩn bị cho các người một chỗ; hầu cho Ta ở đâu, thì các người cũng ở đó.” Bởi vậy Chúa Jêsus đã bảo cho các môn đồ của Ngài rằng đời sống này không kết thúc trong sự chết.

²³ Bây giờ, nói rằng đây là một phân đoạn về tang lễ. Hãy nhớ rằng, chúng ta, cái chết đặt ngay trước mắt chúng ta, và chúng ta không biết liệu có thể có một số người trong tòa nhà này tối nay sẽ không ra khỏi đây sống động, trong đời sống thuộc thể này không. Điều đó cho thấy nó mong manh như thế nào. Năm phút nữa, có thể là trẻ trung, khỏe mạnh, những người trẻ trong tòa nhà này có thể là một xác chết trong năm phút nữa. Điều đó đúng. Và một lần nữa, có thể là, sau năm phút kể từ bây giờ, tất cả chúng ta đều sẽ có mặt trong miền Vinh hiển. Chúng ta thật sự không biết. Điều đó ở trong tay của Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus phán Ngài không biết, chính Ngài, lúc nào thì giờ đó sẽ xảy ra, nhưng, “Điều đó chỉ ở trong tay của Cha.”

²⁴ Bây giờ, nhưng, Ngài đã nói với họ, rằng, sau cái chết vẫn có sự sống. Bởi vì, “Ta đi và chuẩn bị một chỗ,” đó là, để tiếp nhận họ, cho thấy rằng, Ngài đang phán với họ, rằng có một—một đời sống sau khi đời sống này chấm dứt. Và thật là một điều an ủi ban cho tất cả chúng ta, để biết rằng, sau khi đời sống này chấm dứt, có một đời sống, để chúng ta đi vào. Và khi anh chị em trở nên già hơn, điều đó trở nên hiện thực hơn cho anh chị em. Khi anh chị em bắt đầu thấy những ngày của đời sống mình sắp đến

gần, lúc đó nó bắt đầu, anh chị em chuẩn bị kỹ hơn, chuẩn bị sẵn sàng cho sự kiện trọng đại đó. Đó là bây giờ...Đó là sự tiếp diễn của đời sống giống thế này trong một thế giới khác, một nơi khác.

²⁵ Sự sinh ra của anh chị em tại đây đã được hoạch định trước. Tôi nghĩ anh chị em tin điều đó. Mỗi người trong anh chị em biết rằng sự sinh ra của mình được lên kế hoạch trước. Anh chị em có biết rằng sự hiện hữu của mình tại đây đã không bao giờ khởi nguồn chỉ từ một huyền thoại hay một ý tưởng không? Mọi sự đã được định trước bởi Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, rằng anh em sẽ ở đây. Đức Chúa Trời vô hạn đã biết. Và là—là vô hạn, Ngài phải biết mọi con bọ chết từng có trên trái đất, và nó nháy mắt bao nhiêu lần. Đó là sự vô hạn. Hiểu không? Anh em với đầu óc bé nhỏ của mình không thể dò thấu *sự vô hạn* có nghĩa là gì. Đức Chúa Trời vô hạn, Ngài biết tất cả mọi sự. Do đó, không có gì sai cả.

²⁶ Nếu chúng ta biết Lời Đức Chúa Trời, chúng ta biết mình đang sống ở đâu. Chúng ta biết thì giờ mà chúng ta đang sống trong đó. Chúng ta biết những gì đang nằm phía trước. Chúng ta thấy những gì chúng ta đã vượt qua. Và Sách của Đức Chúa Trời là sự khải thị của Chúa Jêsus Christ; các công việc của Ngài qua các thời đại, mà cho đến Sách Khải huyền, và rồi những lời hứa của Ngài sẽ xảy đến. Vì vậy, tất cả những lời hứa của Ngài đều là thật. Đức Chúa Trời không thể nói Lời nào mà không có Nó được xác nhận. Mọi Lời mà Ngài nói đều phải ứng nghiệm. Trước khi sáng thế...

²⁷ Một số người nhầm lẫn Sáng thế ký, ở đó, khi anh ta nói, “Đức Chúa Trời lập lại chính Ngài.” Không. Chỉ là, các bạn đang hiểu lầm. Hiểu không?

Đức Chúa Trời, từ ban đầu, Ngài phán, “Hãy có. Hãy có. Hãy có.” Thế giới chỉ tối tăm, trong sự hỗn loạn. Thậm chí khi Ngài phán, “Hãy có sự sáng,” có thể đã có hàng trăm năm trước khi sự sáng từng rọi vào. Nhưng khi Ngài phán điều đó, nó phải xảy ra. Nó phải là cách đó. Hiểu không? Và Ngài đã phán Lời của Ngài. Hạt giống chúng nằm dưới nước. Khi Ngài làm khô trái

đất, lúc đó những hạt giống nảy nở. Những gì Ngài phán phải ứng nghiệm.

²⁸ Ngài đã phán, qua các tiên tri. Tôi đã đề cập đến điều đó tối qua. Giống như, chúng ta lấy ví dụ Ê-sai, ông nói, “Một gái đồng trinh sẽ chịu thai.” Ai sẽ nghĩ, về một người mà trong vòng dân sự được nghĩ, nói một lời giống như vậy, “Một gái đồng trinh sẽ thụ thai”? Nhưng bởi vì ông...

Nhà tiên tri là người phản chiếu Đức Chúa Trời. Ông được tạo nên để ông không thể nói những lời của chính mình. Đó phải là Lời của Đức Chúa Trời mà ông nói. Ông giống như một tấm gương phản chiếu, và ông là người phát ngôn của Đức Chúa Trời.

Và vì vậy, do đó, ông nói, “Một trinh nữ sẽ chịu thai.” Ông có lẽ đã không thể hiểu được điều đó, nhưng Đức Chúa Trời đã phán điều đó qua ông. Bởi vì, Ngài đã hứa rằng, “Ngài sẽ không làm gì cho đến khi Ngài tiết lộ Điều đó cho các tội tổ của Ngài là các đấng tiên tri.” Thế thì, khi Ngài nói điều đó, đó là tám trăm năm trước khi điều đó từng xảy ra. Nhưng nó phải ứng nghiệm.

Cuối cùng, những Lời của Đức Chúa Trời đã neo lại trong lòng một trinh nữ, và nàng đã thụ thai và sinh ra Em-ma-nu-ên. “Cho chúng ta một—một Con Trẻ được sanh ra, một Con trai được ban cho chúng ta. Danh Ngài sẽ được xưng là ‘Đấng Mưu luận,’ ‘Đức Chúa Trời Quyền năng,’ ‘Chúa Bình An,’ ‘Cha Đời đời.’” Điều đó phải xảy ra theo cách đó, vì Đức Chúa Trời đã phán điều đó qua miệng các tiên tri của Ngài. Và tất cả Lời của Đức Chúa Trời phải được ứng nghiệm.

Do đó, chúng ta biết rằng Chúa Jêsus đã đi chuẩn bị một nơi, để nhận một dân đến với chính Ngài. Những người đó là ai, tôi hy vọng đêm nay chúng ta là một phần của những người đó. Nếu không, bạn của tôi ơi, Đức Chúa Trời đã mở một con đường, một tình trạng, để các bạn có thể được bao gồm vào trong đó nếu các bạn muốn. Các bạn là tác nhân đạo đức tự do. Các bạn có thể hành động theo cách mình muốn. Nhưng bây giờ hãy chú ý, bây giờ, trong thế giới này hầu đến. Có một thế giới hầu đến.

²⁹ Cũng giống như sự sinh ra của anh em tại đây, tôi đã nói, anh em đã được chuẩn bị. Đức Chúa Trời đã biết anh em sẽ ở đây.

Và bây giờ anh em biết đấy, ngay cả những việc mà cha mẹ anh em đã làm, vậy thì, người ta nghĩ rằng đó không phải là sự trừng phạt từ thế hệ đến thế hệ khác, nhưng nó là vậy.

³⁰ Lật qua trong Sách Hê-bơ-rơ, tôi tin, khoảng chương thứ 7, Phao-lô nói, ở đó, các trước giả, tôi tin là vậy, đã nói về một—một biến cố vĩ đại đã xảy ra với Áp-ra-ham, rằng ông đã dâng phần mười cho Mên-chi-xê-đéc khi ông trở về, sau cuộc tàn sát của vua. Và bây giờ ông đã nói, rằng, “Lê-vi đã ở trong lòng của Áp-ra-ham, khi ông gặp Mên-chi-xê-đéc, sau khi ông thắng các vua trở về.” Và rồi ông quở trách điều đó “Lê-vi cũng dâng phần mười, khi ông ở trong lòng của Áp-ra-ham,” ông cố của người.

Và Ngài trừng phạt tội lỗi của dân sự trên con cái của—của họ, từ thế hệ này qua thế hệ khác, mà không muốn giữ Lời Ngài. Hiểu không?

³¹ Tất cả anh chị em đã được Đức Chúa Trời hoạch định trước. Không có gì xảy ra tình cờ, với Đức Chúa Trời. Ngài biết tất cả về nó. Tất cả đã được lên kế hoạch trước, được lên kế hoạch cho nhiều thế hệ trước, để anh chị em có thể ở đây tối nay. Anh chị em biết điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Chỉ nghĩ, rằng, anh em, tại một thời điểm...Tôi sẽ lặp lại điều này một lần nữa. Anh chị em, đã có lần, ở trong cha mình, trong gen của cha mình. Lúc bấy giờ, ông đã không biết anh em vào lúc đó, anh chị em cũng không biết ông vào lúc ấy. Nhưng, anh chị em thấy, lúc đó mình đã được đặt vào mảnh đất nuôi dưỡng, trong tử cung của mẹ, qua tình trạng vợ chồng thánh khiết. Và rồi anh chị em trở thành một người biểu lộ theo hình ảnh giống người cha mình, rồi có sự thông công.

³² Vậy thì, cách duy nhất mà anh chị em có thể là một con trai, con gái của Đức Chúa Trời, vì anh chị em phải có sự...phải có Sự sống Đời đời. Và chỉ có một hình thức Sự sống Đời đời, và đó là Sự Sống của Đức Chúa Trời. Một hình thức duy nhất của Sự sống Đời đời, đó là Đức Chúa Trời. Ở đó, để trở thành con của Đức Chúa Trời, anh em phải luôn ở trong Ngài. Gen của Sự sống của anh em, Sự sống thuộc linh, tối nay, đã nằm trong Đức Chúa Trời, là Cha, trước khi có cả một phân tử. Hiểu không? Và anh em không

là gì khác ngoài sự biểu hiện của gen Sự sống mà đã có trong Đức Chúa Trời, như là một người con của Đức Chúa Trời.

Vậy thì anh em được biểu lộ, sau khi Lời Ngài đã vào trong anh em, để thấp sáng cho thời đại này, anh chị em là sự thể hiện: Sự sống của Đức Chúa Trời ở trong anh chị em, bởi vì anh chị em là con trai hay con gái của Đức Chúa Trời. Do đó, anh chị em hiểu những gì tôi muốn nói không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Anh chị em ở trong...Anh chị em bây giờ được làm, anh chị em đang ngồi trong nhà thờ này, tối nay, vì bốn phận của anh chị em là bày tỏ Đức Chúa Trời cho đất nước này và dân tộc này, và hàng xóm này nơi anh chị em sống cùng.

Dù anh em ở đâu, Đức Chúa Trời biết rằng anh em sẽ ở đây, bởi vì anh em phải là một trong những gen của Ngài, hoặc những thuộc tính của Ngài. Anh em phải như vậy. Nếu anh em từng có, nếu anh em đã có Sự sống Đời đời, thì Nó luôn là Sự sống Đời đời. Và Đức Chúa Trời, trước khi có sự thành lập, thể gian, đã biết là anh chị em sẽ ở đây. Và khi Lời, hay nước, “sự rửa sạch bằng nước của Lời” giáng trên anh—anh chị em, nó được biểu lộ trong một con người. Bây giờ anh chị em có mối tương giao với Cha của mình, Đức Chúa Trời, cũng như anh chị em có với người cha trên đất của mình. Hiểu không? Anh chị em là công dân của Vua; không phải là công dân, nhưng anh chị em là con cái, con trai và con gái của Đức Chúa Trời hằng sống, nếu đó là Sự sống Đời đời ở trong anh chị em.

Bây giờ, thế thì, nếu Nó đã xảy ra như vậy, Chúa Jêsus là sự trọn vẹn của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Ngài là sự đầy đủ bốn tánh Đức Chúa Trời như có hình. Do đó, khi Ngài đến trần gian và được tỏ ra trong xác thịt, lúc đó anh em đã ở đây ở trong Ngài, bởi vì Ngài là Lời. “Ban đầu đã có Lời; Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Lời đã trở nên xác thịt. Do vậy, anh chị em bước đi với Ngài, khi anh chị em đã ở trong Ngài, khi Ngài còn tại thế. Anh chị em đã chịu đau khổ với Ngài, anh chị em đã chết với Ngài. Anh chị em đã được chôn với Ngài. Và bây giờ anh chị em sống lại với Ngài, và những thuộc tính của Đức Chúa Trời được bày tỏ, được ngồi trong các nơi trên Trời; đã sống lại rồi, đã sống lại trong Đời

sống mới, và đang ngồi trong các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Ồ, điều đó có ý nghĩa thật nhiều hôm nay, thưa Hội thánh! Điều đó có nghĩa thật nhiều với chúng ta, để thấy chính mình được ban cho địa vị trong Chúa Jêsus Christ!

³³ Bây giờ, nếu chúng ta là những thuộc tính đó của Đức Chúa Trời, chúng ta không thể sống theo các tín điều. Chúng ta không thể sống theo chủ nghĩa giáo phái. Chúng ta phải sống theo Lời, vì Cô Dâu là một phần của Chàng Rể, như bất kỳ người vợ nào cũng là một phần của chồng mình. Cho nên, chúng ta phải là Cô Dâu Lời đó. Và Cô Dâu Lời đó là gì? Sự tỏ bày trong thời đại này, Cô Dâu, không phải là tín điều hay giáo phái; nhưng là một phần tử sống động của Đức Chúa Trời, một thuộc tính sống động của Đức Chúa Trời, tỏ bày cho thế giới những thuộc tính của Đức Chúa Trời, trong sự hình thành Cô Dâu được thể hiện trong thời đại này mà chúng ta đang sống bây giờ.

³⁴ Martin Luther không thể diễn đạt các thuộc tính mà chúng ta thể hiện, bởi vì đó là lúc ban đầu, sự sống lại, giống như hạt lúa mì đã đi vào đất.

³⁵ Bây giờ, chúng ta trích dẫn điều này lần nữa. Có lẽ anh em đã đọc quyển sách ấy, người Đức đó đùa cợt tôi, và nói tôi là kẻ cuồng tín trong tất cả những kẻ cuồng tín. Anh ta đã—anh ta đã hoàn toàn chống lại mọi thứ được gọi là Chúa, và thậm chí còn chế giễu Chúa. Nói, “Một Đức Chúa Trời mà có thể mở Biển Đỏ và,” nói, “đem dân Ngài ra; và khoanh tay Ngài trên bụng Ngài, và để cho (qua các thời kỳ hắc ám) tất cả những người kia chết và chịu đau khổ, những trẻ nhỏ kia bị sự tử ăn thịt.”

³⁶ Anh em thấy, toàn bộ—toàn bộ chương trình, toàn bộ Hội thánh, được xây trên sự khải thị Thiên lương. Chúa Jêsus đã phán, trong Thánh Ma-thi-ơ, chương thứ 16, “Thịt và huyết đã không bày tỏ điều này cho các ngươi, nhưng Cha Ta trên Trời đã tỏ bày điều này cho các ngươi.” Điều đó là gì? Một sự khải thị Ngài là Ai. “Và trên đá này, Ta sẽ xây Hội thánh Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Hội ấy.” Hiểu không?

Sự khải thị của Chúa Jêsus Christ trong thời đại này, không phải là Ngài trong thời đại khác, những gì Ngài là bây giờ, Kinh Thánh bày tỏ, nó đang phát triển trong Cô Dâu, với vóc giạc trọn

ven. Do đó, nếu hạt lúa mì, của Đấng Christ, phải rơi vào trong đất, Cô Dâu cũng phải rơi vào trong đất, qua các thời kỳ đen tối. Bất kỳ hạt nào mà rơi vào trong đất phải chết, hay nó không thể tự sản sinh, tự tái sinh sản. Và Hội thánh vĩ đại mà Ngài đã thiết lập vào Ngày Lễ Ngũ tuần, bởi việc sai đến Đức Thánh Linh, đã phải chịu tử vì đạo và đi vào trong bụi đất, vào thế gian trong thời kỳ tăm tối, để tái sinh vào thời đại của Luther, và lớn thành tầm vóc trọn vẹn Cô Dâu của Chúa Jêsus Christ trong ngày cuối cùng này. Hiểu không? Không có cách nào khác...

³⁷ Vì vậy, Cô Dâu, trong sự Cất lên, sẽ xuất hiện. Và tất cả đã được lên kế hoạch trước bởi Đức Chúa Trời, tất cả đều được hỗ trợ. Từ ban đầu, Ngài đã biết mọi người, mọi nơi, ai sẽ được lập lên, tất cả về điều đó. Tất cả đã được hoạch định trước. Đức Chúa Trời biết nó sẽ có mặt tại đây. Và—và khi...Ngài đã tạo ra nó cách đó, để khi chúng ta đến đó...Ngài đã đi để chuẩn bị cho chúng ta một chỗ. Và khi chúng ta đến đó, tất cả sẽ được chuẩn bị giống như ngay cả đêm này cũng được chuẩn bị, giống như giờ này được chuẩn bị. Vâng. Sự biết trước vĩ đại của Ngài bảo cho Ngài biết tất cả những điều này, bằng sự biết trước.

³⁸ Ngài hiện diện mọi nơi vì Ngài toàn tri; toàn tri bởi vì Ngài hiện diện mọi nơi. Cho nên, bởi sự biết trước của Ngài...Vậy thì, Ngài không thể chỉ giống như ngọn gió trên đất, vì Ngài là một Hữu thể. Ngài không phải chỉ là một huyền thoại. Ngài là Thượng Đế. Ngài cư ngụ. Thậm chí Ngài ngự trong một ngôi nhà. Ngài ngự trong một nơi gọi là Thiên đàng. Và do đó, bởi sự hiện hữu của Ngài mọi nơi-, biết tất cả mọi sự; là toàn tri, biết tất cả mọi sự, thì Ngài có mặt ở khắp nơi bởi vì Ngài biết tất cả mọi sự.

³⁹ Anh chị em, vậy thì, anh chị em đã lớn lên từ sự sinh ra của mình, khi anh chị em được sinh ra và có mặt trong thế gian này. Đức Chúa Trời đã biết anh chị em sẽ có mặt tại đây trên đất này, và anh chị em lớn lên từ sự sinh ra cho đến lúc trưởng thành. Những việc dường như quá lạ lùng đối với chị em trong thời thiếu nữ của mình, thời thiếu niên, như những con trẻ, giờ đây dường như rất thực. Anh chị em không thể hiểu điều đó khi còn là đứa trẻ. Nhưng bây giờ, khi trở thành người lớn, anh chị em

bắt đầu hiểu và nhận thấy rằng mọi thứ được sắp xếp thật đúng. Và, anh chị em, nó thực sự có ý nghĩa đối với anh chị em bây giờ.

⁴⁰ Trong sự sinh ra thuộc linh của mình cũng vậy. Anh chị em làm những điều mà mình không hiểu, khi còn bé nhỏ, đến với bàn thờ. Anh chị em dâng đời sống mình cho Đấng Christ. Anh chị em làm những việc lạ lùng như vậy. Anh chị em tự hỏi tại sao mình đã làm điều đó. Nhưng sau một thời gian, khi trưởng thành, như những Cơ-đốc nhân trưởng thành, lúc đó anh chị em hiểu nó. Hiểu không? Có điều gì đó được chọn ra. Anh chị em thấy tại sao mình phải làm điều đó. Sự sinh ra thuộc linh của anh chị em! Sự sinh ra xác thịt làm hình bóng cho sự sinh ra thuộc linh của anh chị em.

Làm sao—làm sao nó phù hợp với anh chị em, trong đời sống này, khi anh chị em lớn lên, mọi thứ đều vừa vặn, bởi vì anh chị em được tạo ra cho điều đó. Đó không phải là một điều kỳ lạ, cái đêm mà anh em chập chững đi vào sứ mạng, buổi nhóm trại ngoài trời, hoặc nhà thờ nhỏ ở đâu đó trên góc phố, và điều gì đó mà thầy giảng đã giảng về, một chủ đề nào đó, và anh em sắp mình ngay tại bàn thờ không? Hiểu không? Hiểu không? Đức Chúa Trời biết điều đó, trước khi sáng thế. Hiểu không? Nó—nó có vẻ lạ đối với anh em, tại sao anh em đã làm điều đó sau đó. Nhưng bây giờ anh em đã hiểu; anh em biết điều gì đã xảy ra. Nó rất thích hợp với anh em trong đời sống này, và cũng sẽ trong Đời sống sắp đến. Thế gian này và đời sống của nó dường như để—để thăng tiến tới khi anh em trưởng thành. Mọi thứ dường như đi đúng hướng với anh em.

⁴¹ Tôi không tin vào một...rằng một người chỉ tình cờ có mặt ở đây. Bây giờ cứ suy nghĩ, khi anh em đến với thế—thế gian, mọi thứ phải được chuẩn bị trước cho anh em, hay chuẩn bị trước, đúng hơn là cho anh em. Tôi hầu như không hiểu rằng làm sao chúng ta có thể nghĩ rằng một Đức Chúa Trời có thể chuẩn bị tất cả những điều tốt đẹp này cho chúng ta sẽ không...mà chúng ta không thể đặt niềm tin nơi Ngài. Rằng, nếu Ngài mang chúng ta đến trong tình trạng hỗn loạn như hiện nay, và chuẩn bị những điều tốt đẹp của cuộc sống cho chúng ta ở đây, hướng chỉ chúng ta có thể tin cậy Ngài chuẩn bị cho những điều sắp đến, thấy đó,

những điều Đòi đòi chừng nào nữa! Tôi nói, điều đó dường như, rất lạ lùng.

⁴² Và tôi—tôi không nghĩ rằng Thiên đường là nơi mà mẹ tôi thường nói với tôi. Tôi tin rằng Hội thánh đã phát triển từ đó. Suy nghĩ, nó đã từng có, một trăm, hoặc hai trăm năm trước, tôi nghĩ những người già xưa thường nghĩ người ta chết sẽ được lên Thiên đàng và có đàn hạc, và—và ngồi đó trên những đám mây và—và chơi đàn hạc. Vậy thì, họ biết rằng có một nơi gọi là Thiên đàng. Nhưng, họ, nếu là vậy, tất cả các nhạc sĩ sẽ có lợi thế trên chúng ta, anh em thấy đấy. Nhưng chúng ta...Nhưng nó—nó không phải là một nơi như vậy. Nó hoàn toàn không chơi đàn hạc, chút nào. Tôi tin, không tin Kinh Thánh dạy điều đó. Nhưng đó là quan niệm mà họ đã có trước khi sự trọn vẹn của Lời ra đời, hoặc sự mở ra của Bấy Ấn, mà đã hứa với chúng ta trong thời đại này, để rồi lúc đó chúng ta sẽ hiểu.

Tôi tin rằng Thiên đàng là một nơi có thật, cũng giống như đây là một nơi có thật, xem đấy, vì Đức Chúa Trời đã bắt đầu chúng ta trong sự tăng trưởng thuộc linh của chúng ta trong nơi này. Và tôi tin rằng Thiên đàng là một nơi có thật như thế này, nơi chúng ta không ngồi trên đó Đòi đòi hay chỉ ngồi đó trên đám mây. Chúng ta không chỉ gảy đàn hạc của mình, cho tất cả—tất cả từ đây, mãi mãi. Nhưng chúng ta sẽ đến một nơi có thực nơi chúng ta sẽ làm các thứ, nơi chúng ta sẽ sống. Chúng ta sẽ làm việc. Chúng ta sẽ tận hưởng. Chúng ta sẽ sống. Chúng ta đang đi đến Sự sống, đến một Sự sống Đòi đòi thực sự. Chúng ta đang đi đến một Nước Trời, một thiên đàng. Giống như A-đam và Ê-va đã có, và đã sống, và ăn, và tận hưởng trong vườn Ê-đen trước khi tội lỗi xâm nhập, chúng ta đang trên đường trở lại đó một lần nữa, đúng, quay lại ngay. A-đam thứ nhất, qua tội lỗi, đem chúng ta ra. A-đam thứ hai, nhờ sự công bình, mang chúng ta trở vào lại; xưng công bình cho chúng ta và đưa chúng ta vào lại.

⁴³ Anh em những người mà nhận những cuộn băng bây giờ, sứ điệp về “sự xưng công bình,” tôi muốn anh em nắm lấy điều đó. Và anh em nhận những cuộn băng ghi âm, tôi muốn anh em hiểu được điều đó. Tôi đã giảng về điều đó, tại đây cách đây một thời gian.

⁴⁴ Hãy nhìn xem những cha mẹ trên đất của anh em như thế nào, trước khi anh em đến đây, trước khi họ biết anh em sanh ra, sửa soạn cho anh em đến. Hãy nghĩ về điều đó bây giờ, cha mẹ trên đất của anh em. Mà, cha mẹ dưới đất chỉ là một hình bóng của Cha mẹ trên trời. “Vậy nếu chúng ta còn biết cho con cái mình các món quà tốt thay, hưởng chi Cha trên Trời của các người biết ban các vật tốt cho con cái Ngài chừng nào nữa sao.” Chúa Jêsus đã phán những Lời này. Hiểu không?

Họ đã chuẩn bị sẵn sàng cho sự đến của anh chị em. Họ đã làm một cái nôi nhỏ, hay mua một ít vớ nhỏ, ít quần áo nhỏ, và đại loại như vậy. Họ sửa soạn, mọi thứ cho anh chị em được sanh ra, thậm chí chuẩn bị trước khi anh em đến trên đất này.

⁴⁵ Chúa Jêsus đã chuẩn bị sẵn sàng cho việc chúng ta đến đó. Bây giờ hãy để ý. “Trong Nhà Cha Ta có nhiều dinh thự.” Hoặc, chúng ta hãy...

Tôi không có ý thêm Lời hay bớt đi Nó, bởi vì chúng ta không làm điều đó. Khải Huyền 22 chép, “Hễ ai thêm một lời, hay bớt đi một Lời ra khỏi Nó.” Nhưng cho phép tôi làm điều này, như là không phải là sự thêm vào, nhưng chỉ để—để đưa ra một quan điểm.

“Trong nhà Cha Ta có nhiều loại dinh thự.” Tôi không tin rằng khi chúng ta đến Thiên đàng mà chúng ta sẽ được lên, thật mọi người trông giống hệt nhau. Tôi không tin rằng—rằng tất cả sẽ là tóc vàng, hoặc ngăm đen, hoặc—hoặc nhỏ, hoặc—hoặc tất cả đều lớn, hoặc—hoặc tất cả những người khổng lồ hết.

Tôi tin rằng Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời của sự đa dạng. Thế giới đã chứng minh điều đó. Ngài có những ngọn núi lớn và những ngọn núi nhỏ. Ngài có các đồng bằng. Ngài có các sa mạc. Ngài có những thứ khác nhau, vì Ngài đã tạo nên theo cách Ngài muốn có nó. Và Ngài đã làm ra các mùa; mùa hạ, mùa đông, mùa xuân, mùa thu. Ngài đã làm nên các mùa. Điều đó cho thấy Ngài là Đức Chúa Trời của sự đa dạng. Ngài đã làm nên anh chị em trong sự đa dạng. Một vài người thì khoác lác thật sự; một số người thì giáo điều thật sự; một số người khác thì tốt đẹp; những người khác thì tử tế. Và anh em tìm thấy tất cả những loại người khác nhau, trong Vương quốc của Ngài. Hiểu không?

⁴⁶ Hãy nhìn xem Thánh Phi-e-rơ, và đánh giá ông bởi Anh-rê. Hiểu không? Anh-rê là chiến binh cầu nguyện, cứ quỳ gối cầu nguyện suốt. Còn sứ đồ Phi-e-rơ là một trong những người mạnh mẽ đó đã rao giảng, và—và vân vân. Và Phao-lô thì giống một học giả hơn, giống hơn về...giống như nhà tiên tri, hay điều gì đó, và ngồi lại.

⁴⁷ Và, hãy xem, Môi-se đã chép bốn Sách Cựu Ước đầu tiên. Mà, ông đã chép Cựu Ước. Phần còn lại của nó là luật pháp, và các vua, và những thi thiên, và vân vân, và những gì ai đó đã viết về các nhà tiên tri. Nhưng Môi-se đã viết luật pháp, bốn Sách đầu tiên của Kinh Thánh: Sáng thế ký, Xuất hành, Lê-vi ký, và Phục truyền luật lệ ký.

⁴⁸ Và sau đó Phao-lô viết Tân Ước. Điều đó đúng. Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca và Giăng đã viết những hành động của những gì đã xảy ra, và vân vân. Nhưng Phao-lô tách luật pháp và ân điển ra, và đặt nó vào vị trí của nó. Hiểu không? Ông là người viết của Tân Ước. Ngài đã cho chúng ta các tác phẩm của Tân Ước, sắp xếp Lời Chúa theo thứ tự.

Bây giờ hãy chú ý, *nhiều*, “nhiều dinh thự,” nhiều loại dinh thự.

⁴⁹ Giống như, nhiều loại đồi; như, nhiều loại sông, suối, hồ. Chúng đã có tại đây khi anh em đến đây, đầu tiên, vì sự nhân từ của Cha Thiên Thượng của anh em đã đặt chúng tại đây. Bởi vì, một số người thích núi. Một số người thích nước. Một số thích sa mạc. Vì vậy, anh chị em thấy đấy, sự đến của anh chị em, Ngài biết bản chất của anh chị em và anh chị em sẽ như thế nào, vì vậy Ngài đã làm cho nó theo cách mà anh chị em có thể tận hưởng nó. Ồ! Tôi nghĩ rằng đó là một người Cha tuyệt vời, thấy đó, biết rằng Ngài đã làm cho nó như thế này.

Tôi vui mừng vì Ngài đã tạo nên những núi non. Tôi—tôi thích những ngọn núi. Tôi...Và tôi—tôi thích điều đó. Ở đâu, những người khác, “Ồ, tôi không thể chịu đựng...Ồ, Ngài phải làm trống thùng vữa của Ngài ở ngoài đó.”Ồ, Ngài đã làm nó trống không để tôi có thể hưởng thụ nó. Anh em hiểu không? Vì thế nên nói, “Tôi thích các đồng bằng, nơi tôi có thể thấy những

con đường dài.”Ồ, hai bản chất khác nhau, cả hai chúng ta đều là những người Cơ-đốc.

Nhưng Cha đã biết rằng anh em sẽ có mặt ở đây, và sửa soạn mọi thứ cho trước khi anh em đến đây. A-men. Lần đến đầu tiên của anh em, ở đây, Ngài đã sửa soạn cho anh em khi anh em đến đây. Chẳng diệu kỳ khi nghĩ về những gì Ngài đã làm sao?

⁵⁰ Bây giờ, bây giờ, nhưng hãy nhớ rằng, đây chỉ là những món quà tạm thời, trong hình bóng. “Vậy thì, chúng ta biết rằng Môi-se, trong việc xây đền tạm trong đồng vắng, hay chuẩn bị nó, ông đã nói ông làm tất cả mọi việc theo trật tự của những gì ông đã thấy trên Trời.” Hiếu không? Vì thế, những việc trên đất chỉ diễn tả những điều Đời đời. Và nếu trái đất này mà chúng ta đang sống ngày nay, thật vĩ đại, như chúng ta yêu thích nó; và thích sống, và hít thở không khí, và ngắm nhìn các bông hoa và vạn vật; nếu—nếu điều đó, nếu đây là sự biểu lộ, một điều đang chết chỉ đang biểu lộ một việc mà là Đời đời. Khi anh em thấy một cây tranh đấu, co giật, cố sống, điều đó có nghĩa có một cây nơi nào đó không phải làm điều đó.

Khi anh em thấy một người tại đây, tranh đấu để sống còn, người nào đó ở trong bệnh viện, hay trên giường bệnh, hay trong một vụ tai nạn, đang đấu tranh, và cái chết đang kề cổ họng họ, và lời kêu, và la khóc, và kêu gào đòi sống, điều đó có nghĩa là gì? Có một nơi, ở đâu đó, có một thân thể không tranh chiến và la hét đòi điều đó. Hiếu không? Nó hoàn toàn không làm điều đó.

⁵¹ Vậy thì, chúng chỉ là sự ban cho tạm thời với chúng ta, những thứ này, chỉ diễn tả rằng có một Nơi là Nơi Đời đời. Đó là những gì Chúa Jêsus đã đi để chuẩn bị, Nơi Đời đời cho chúng ta. Bây giờ, chúng chỉ diễn tả rằng có một điều vĩ đại hơn trong cùng loại, vì chúng là cùng một loại.

⁵² Bây giờ, nên nhớ, Kinh Thánh nói, “Nếu nhà tạm của chúng ta dưới đất, nếu nó hư mất, bị đổ nát, thì chúng ta có một nhà đang chờ đợi rồi.”

Cũng giống như một em bé, những cơ bắp nhỏ bé của nó, trong người mẹ, đang vận vẹo. Và, nhưng chỉ...Hiếu không? Và anh em để ý, anh em có thể lấy một người nữ, nếu cô ta từng là

người gian ác; nhưng khi trở nên một người mẹ, một thời gian ngắn trước khi đứa bé sinh ra, người nữ đó có sự nhân từ của người đàn bà. Đến gần cô ấy, luôn luôn có điều gì đó, cô ấy trở nên dịu dàng hơn. Tại sao? Có linh của thiên thần bé nhỏ đang chờ đợi để nhận thân thể xác thịt đó. Ngay khi nó được sinh ra, hơi thở của sự sống đi vào nó. Và Đức Chúa Trời đã hà hơi vào nó, và nó trở nên một linh hồn sống. Bây giờ, ngay khi đứa bé này được sinh ra, thì thân thể thuộc linh có ở đó để tiếp nhận nó.

Và vậy thì, khi thân thể này được sinh ra đây, trên đất này, giống như em bé được sinh ra, cũng có một thân thể không hề chết đang chờ đợi để tiếp nhận linh vào chính nó trở lại. Ô, thật là điều tuyệt vời biết bao! Chúng ta là—chúng ta bây giờ đang ở trong Chúa Cứu Thế Jêsus, (a-men), những con trẻ, con đỏ trong Đấng Christ, con cái của Đức Chúa Trời, đang chờ đợi sự giải cứu trọn vẹn, ở sự Tái lâm của Đức Chúa Jêsus của chúng ta, các...để đón nhận chúng ta đến với chính Ngài, khi thân thể, người phạm trần này, sẽ mặc lấy sự bất tử.

⁵³ Tương tự như vậy, tất cả những điều Ngài đã làm, diễn tả những điều sẽ xảy đến. Cũng như thân thể ban cho các anh chị em ở đây, cũng như thân thể này, Ngài đã ban cho anh chị em để sống trong đó, chỉ biểu lộ rằng có một thân thể vĩ đại hơn, tuy nhiên, sẽ đến. Hiểu không? “Nếu chúng ta mang, hoặc đã mang ảnh tượng của người thuộc về đất, thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh tượng của người thuộc về Trời,” mà không còn giữ điều ác nào trong thân thể này để đến nơi sắp đến. Bây giờ, nơi này vẫn còn chứa đựng điều ác, đau ốm, chết chóc, buồn phiền. Tôi vừa mới bày tỏ tại đây, cách đây không lâu, giảng về *Sự Biến Đổi Của Lời Đức Chúa Trời*, về cách thân thể này mang điều xấu xa trong đó, về cách mà—mà thân thể này mang điều ác trong nó.

⁵⁴ Và tất cả nền văn minh hiện đại này mà chúng ta đang sống trong là của ma quỷ. Anh em có tin điều đó không? Kinh Thánh nói vậy; thế gian này, mọi chính quyền. Chúng ta không muốn tin điều đó. Nhưng Kinh Thánh nói điều đó rõ, rằng mọi chính phủ, mọi vương quốc trên đất, là do ma quỷ làm chủ và ma quỷ cai trị. Chúa Jêsus đã bị Sa-tan bắt đi, đưa lên, và tỏ cho Ngài thấy tất cả những vương quốc của thế gian đã có, sẽ có, thứ gì

hơn nữa. Và Sa-tan tuyên bố chúng, thuộc về hắn, và Chúa Jêsus không hề tranh cãi với hắn, bởi vì hắn là thần của thế gian này. Hiểu không? Và hắn nói, “Ta sẽ ban chúng cho Người nếu Người quỳ xuống thờ lạy ta.” Hiểu không? Hắn đang cố trao những thứ đó cho Chúa Jêsus, mà không cần của lễ hy sinh. Hiểu không? Đó là một sự mặc cả nó định làm với Ngài.

Nhưng thế gian đã phạm tội. Vì thế, hình phạt của tội lỗi là sự chết, và Ngài phải chết. Đó là lý do tại sao Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong xác thịt, để Ngài có thể mang lấy sự chết trên Ngài, để trả giá cho hình phạt. Không có gì để quay trở lại. Nó không bị đánh dấu ở tai. Nó hoàn toàn, được trả miễn phí. Nợ đã được trả hết. Bây giờ nó thuộc về Ngài. Và chúng ta là những người đại diện cho Vương quốc của Ngài, được tập hợp tại đây với nhau đêm nay, trong Danh Chúa Jêsus Christ, Vua chúng ta, đang ngự ở các nơi trên Trời.

⁵⁵ Bây giờ, trong thế giới mà chúng ta đang sống, nền giáo dục này, tôi muốn chứng minh cho anh em thấy, giáo dục, khoa học, văn minh, và tất cả những thứ mà chúng ta dường như rất thích ngày nay, là của Sa-tan, và sẽ bị diệt vong. Anh em nói, “Anh Branham, nền văn minh à?” Vâng, thưa quý vị. Nền văn minh này đến bởi Sa-tan. Sáng thế ký chương 4 chứng minh điều đó. Con trai của Ca-in, hãy xem, đã bắt đầu nền văn minh này, xây dựng thành phố và các cơ quan, và vân vân. Và nền văn minh đến bởi tri thức. Tri thức là những gì mà ma quỷ đã bán Ê-va, trong vườn Ê-đen, mà đã khiến cho bà bị trói buộc, vi phạm mệnh lệnh của Đức Chúa Trời.

Vì vậy sẽ có một nền văn minh trên thế giới mà chúng ta sẽ hướng tới, nhưng nó sẽ không phải là loại nền văn minh này, vì trong nền văn minh này, chúng ta có bệnh tật, buồn phiền, ham muốn, chết chóc, tất cả mọi thứ trong nền văn minh này, là sai lầm. Nhưng trong nền văn minh đó sẽ không có những thứ này. Chúng ta sẽ không cần khoa học.

Dù sao đi nữa, khoa học là sự bóp méo của nguyên bản. Hiểu không? Anh em tách ra một phân tử, tách thành một nguyên tử và làm *thế này thế kia*, để làm nổ tung anh em. Anh em lấy thuốc súng, đập *thế này*, giết chết cái gì đó. Anh em lấy xe hơi. Và lấy

xăng ra khỏi đất, và các vật liệu ra khỏi trái đất, để nối lỏng các sợi, vì vậy nó có thể nổ tung. Và chạy xuống đường phố, chín mươi dặm một giờ, và giết chết ai đó. Hiểu không?Ồ, quá căng thẳng, thúc ép, vội vàng; chúng ta phải xô đẩy, giành lấy.Ồ! Thấy không? Tất cả là của ma quỷ.

Vương quốc của Đức Chúa Trời sẽ không có ô tô, máy bay hay bất kỳ thành tựu khoa học nào. Không. Nó sẽ không có bất kỳ giáo dục, nào cả. Đó sẽ là một nền giáo dục tối cao đối với điều này, mà điều này thậm chí sẽ không được nghĩ đến. Hiểu không? Giáo dục, văn minh, và tất cả thứ này, đều đến từ Sa-tan.

Bây giờ, anh em nói, “Anh Branham, thế thì, tại sao anh lại đọc?”

⁵⁶ Thấy đó, cũng giống y như, tại sao tôi mặc quần áo lúc này? Trong nền văn minh đã đến, đó là lần đầu tiên, họ không cần bất kỳ quần áo nào. Họ đã được che đậy. Họ không có lý do gì để mặc quần áo, vì họ không biết mình đang khỏa thân. Bây giờ anh em...Bây giờ anh em nhận thấy, rằng, bây giờ, thế thì, rằng chúng ta biết rằng chúng ta thì—thì—thì—thì lỏa lồ, tội lỗi vẫn tồn tại ở đây, thế thì chúng ta phải mặc quần áo. Nhưng từ ban đầu đã không như vậy; đã không có tội lỗi. Hiểu không?

⁵⁷ Bây giờ, điều tương tự là trong cách thức của nền văn minh, nói chung. Chúng ta đọc, chúng ta viết, chúng ta làm điều này, nhưng đừng bao giờ bị điều chỉnh cho điều đó. Đừng bao giờ coi đó là vị thần của mình, vì đó là thần của chủ nghĩa cộng sản. Hiểu không? Nó không phải của Chúa Jêsus Christ.

⁵⁸ Chúa Jêsus Christ là bởi đức tin; không phải bởi những gì anh em có thể chứng minh một cách khoa học, nhưng là những gì anh em tin. Tôi không thể chứng minh một cách khoa học cho anh em, tối nay, trong tòa nhà này, rằng có một Đức Chúa Trời, nhưng tuy nhiên tôi biết Ngài ở đây. Nhưng, bằng đức tin của tôi, chứng thực điều đó.

Áp-ra-ham không thể chứng minh một cách khoa học cho anh em rằng ông sẽ sinh con với người phụ nữ đó, và bà gần trăm tuổi. Nhưng đức tin của ông đã xác nhận điều đó. Hiểu không? Không cần bất kỳ bằng chứng khoa học nào. Tại sao, bác...Ồ, bác

sĩ sẽ nói, “Ông già bị điên, ở ngoài đây nói rằng ông ấy sẽ có một—một đứa con bởi người đàn bà đó; ông một trăm tuổi, và bà chín mươi.” Nhưng, anh em thấy đấy, Đức Chúa Trời đã phán vậy, vì vậy nó không cần đến khoa học. Cần có đức tin, để tin Lời Chúa, không phải khoa học.

⁵⁹ Vì vậy, trường học và mọi thứ của chúng ta là một sự thừa mứa. Như, Đức Chúa Trời không bao giờ nói, “Hãy đi và xây dựng các trường học,” hay ngay cả, “trường Kinh Thánh.” Anh em biết điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài phán, “Hãy giảng Lời.” Điều đó hoàn toàn đúng. Hệ thống giáo dục của chúng ta đã đưa chúng ta cách xa Chúa hơn bất cứ điều gì tôi biết, điều đó đúng, xa khỏi Chúa hơn. Không xây dựng các trường học, bệnh viện, và đại loại như vậy; đó là dành cho thế gian và cho nhóm đó. Nhưng, tôi không việc gì chống lại họ; họ làm nhiệm vụ của họ, nhưng vẫn không phải là điều đó.

Chúng ta xây dựng một bệnh viện, luôn luôn tốt, và thực hành với thuốc men tốt nhất mà chúng ta có, và hàng ngàn người chết trong đó hàng ngày. Nhưng, ồ, ôi chao, trong Nước Đức Chúa Trời, không có sự chết, không có đau buồn. A-men. Không cần những thứ này của thế gian. Nhưng chúng ta đã vượt qua từ điều này thành những hiện thực của Đức Chúa Trời; nơi mà chúng ta phải vật lộn rất nhiều để cố gắng tìm kiếm, thông qua khoa học. Và chúng ta càng có khoa học nhiều hơn, chúng ta càng mang lại cho chính mình sự chết nhiều hơn. Chúng ta đang đánh một trận thua ở đó, vì vậy hãy từ bỏ nó. Và bởi đức tin, hãy tin Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, tối nay, và tin nhận Ngài. Ngài là Đấng ấy.

⁶⁰ Khoa học đang chuẩn bị cho bạn điều gì? Sự chết nhiều hơn. Đúng thế. Phi thuyền và mọi thứ phóng lên, và tất cả những thứ này, gieo rắc cái chết và mọi thứ khắp trái đất. Đừng nhìn vào điều đó. Hãy quay đầu cao hơn thế, hướng về Thiên đàng. Hãy nhìn nơi Chúa Jêsus ngự, “Bên hữu Đức Chúa Trời,” đêm nay, “vẫn hằng sống để cầu thay cho sự xưng nhận tội lỗi của chúng ta,” về những gì chúng ta tin, Lời Ngài là Lẽ thật.

⁶¹ Bây giờ, chúng ta thấy, cuộc sống này chứa đựng tất cả các loại xấu ác, vì vậy nên cuộc sống sắp tới sẽ không có nó. Đời sống

này có tham dục, và bệnh tật, chết chóc. Bởi vì, nó là gì? Đó không phải là ngôi nhà mà Ngài đã đi để chuẩn bị. Đây là một nhà giữ người bệnh dịch. Bao nhiêu anh chị em biết nhà giữ người bệnh dịch là gì không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn.Ồ, đó là những gì anh em đang sống trong. Nhà giữ người bệnh truyền nhiễm là nơi họ đặt tất cả những người mắc bệnh truyền nhiễm vào.Ồ, đó thật sự là những gì tội lỗi đã làm với chúng ta, đưa chúng ta vào trong một nhà giữ người bệnh dịch trên đất. Anh em đã...Họ sẽ không để bất kỳ ai khác vào nhà dịch bệnh, bởi vì có tất cả các loại vi trùng bay xung quanh đó, và—và mọi người sẽ lây những vi trùng này và—và bị bệnh, chính họ. Và tội lỗi đã đưa chúng ta vào nhà dịch bệnh của ma quỷ.

⁶²Ồ, nhưng cái khác được gọi là, “Nhà của Cha Ta.” “Ta sẽ đi và sắm sẵn một chỗ cho các ngươi. Đem các ngươi ra khỏi nhà giam người bệnh này và giao các ngươi vào Nhà của Cha Ta.” A-men. Anh em đây; đem anh em ra khỏi nhà giữ người bệnh trên đất cũ kỹ này. Ngài đã đi chuẩn bị một chỗ, một nơi hoàn hảo, nơi không có điều xấu ác tồn tại, không có bệnh tật tồn tại, không có tuổi già tồn tại, không có sự chết tồn tại.

Đó là một nơi hoàn hảo kêu gọi anh em đến sự trọn vẹn, và anh em phải trọn vẹn để đến đó. Kinh Thánh đã nói vậy. Chúa Jêsus phán, “Thế thì các ngươi hãy nên trọn vẹn, như Cha các ngươi ở trên Trời là trọn vẹn.” Đó là một Vương quốc hoàn hảo, vì vậy phải là một dân trọn vẹn đến. Bởi vì, anh chị em phải đứng và được kết hôn với một Con trọn vẹn của Đức Chúa Trời, và anh chị em phải là một Cô Dâu trọn vẹn. Vậy làm sao anh em có thể thực hiện điều đó qua điều nào khác ngoài Lời Đức Chúa Trời trọn vẹn, mà là, “Nước tẩy uế, để tẩy sạch tội lỗi chúng ta”? A-men. Đúng thế. Dòng Huyết của Chúa Jêsus Christ, hãy nghĩ về Điều đó, Lời dầm Huyết, đang rỉ xuống. A-men. Dòng Huyết, là—là Lời của Đức Chúa Trời đang đổ Huyết, để rửa sạch Cô Dâu. A-men. Vâng, thưa quý vị. Nàng đứng hoàn hảo, trinh nguyên, thuần khiết. Nàng không hề phạm tội, từ lúc đầu. A-men. Nàng đã bị bắt vào đó. Hiểu không?

Đó là Nhà của Cha mà Ngài đã đi sắm sẵn.

⁶³ Điều này đến bởi sự tình dục, và từ sự sa ngã, và phải sa ngã này đến sa ngã khác. Cho dù anh em có dàn xếp điều cũ kỹ đó thế nào, nó cũng sẽ sa ngã, dù sao đi nữa. Nàng đã làm, vì nàng bị kết án, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Nàng đã xong. Đức Chúa Trời sẽ hủy diệt nó. Ngài đã phán vậy. Sẽ có một sự đổi mới của toàn bộ sự việc. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Ban đầu, khi thế giới có sự sinh ra của nó, khi Đức Chúa Trời kéo lui dòng nước, đầu tiên, khỏi trái đất, giống như Ngài đã đổ nước từ trong lòng mẹ, đã có một thế giới được sinh ra. Vâng. Và các dân tộc bắt đầu sống trên đó khi Đức Chúa Trời đặt họ vào đó. Và rồi họ bắt đầu phạm tội. Và nó đã được làm báp-têm, bằng cách dìm mình, vào thời Nô-ê. Sau đó, nó được thánh hóa bởi Huyết của Đấng Tạo Hóa rơi xuống trên nó.

Và bây giờ đó là cách bạn đến, thông qua sự xưng công bình, để tin Đức Chúa Trời. Anh em đã chịu báp-têm để ăn năn, hay, để, cho được tha tội mình. Anh em xưng tội lỗi của mình trước Đức Chúa Trời, và Ngài tha thứ anh em về điều đó. Và anh em chịu báp-têm, để cho thấy rằng anh em đã được, anh em đã được tha thứ; xưng nhận với dân sự, và tỏ cho thế gian, rằng Chúa Jêsus Christ đã chết cho anh em. Và anh em...Ngài đã thế chỗ cho anh em, bây giờ anh em đứng trong chỗ của Ngài. Ngài trở thành anh em, để anh em có thể trở thành Ngài.

Thế rồi quyền năng thánh hóa của Đức Chúa Trời tẩy sạch mọi thói quen ra khỏi đời sống của anh em. Anh em đã từng hút thuốc, uống rượu, làm những điều không đúng, nói dối, mọi thứ. Rồi quyền năng thánh hóa của Huyết của Chúa Jêsus Christ đi vào trong đời sống anh em và lấy đi tất cả những điều đó ra khỏi anh em. Nếu anh em tình cờ nói điều gì đó sai, hãy nhanh chóng nói, “Chờ một chút. Thứ lỗi cho tôi. Tôi không muốn nói như vậy.” Hiểu không? Ma quỷ đã gài bẫy ở đó. Nhưng anh em phải có ân điển để trở lại, nếu anh em là một Cơ-đốc nhân thật sự, nói rằng, “Tôi đã sai.” Vâng. Vì thế, do đó, vậy thì, việc...

⁶⁴ Bây giờ, điều tiếp theo anh em nhận được, là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và Lửa.

Bây giờ, Đức Chúa Trời, khi Thiên hi niên này kết thúc, Đức Chúa Trời sẽ ban cho thế giới một phép báp-têm bằng lửa. Nó sẽ làm nổ tung toàn bộ. “Các tầng trời và trái đất sẽ bị thiêu đốt bằng lửa.” Phi-e-rơ đã nói vậy. Và điều này sẽ là một phép báp-têm bằng lửa, đổi mới lại toàn bộ sự việc. Và rồi sẽ có trời mới và đất mới. Đó là, khi, nơi sự công nghĩa ngự trị.

Đó là nơi chúng ta ở. Chúng ta đã từ những người hay chết, từ thời gian giới hạn, đến con người Đời đời. Khi Lời Đức Chúa Trời thấp sáng linh hồn chúng ta, và chúng ta trở nên các con trai và con gái của Đức Chúa Trời, với những thuộc tính, gen của Đức Chúa Trời trong chúng ta, để trở thành con trai và con gái của Cha, Đức Chúa Trời ở trên Trời, kêu khóc, “A-ba, Cha! Đức Chúa Trời của con ôi, Đức Chúa Trời của con ôi, trong Nhà Cha của con.”

⁶⁵ Bây giờ, thế giới cũ này phải sụp đổ, bởi vì nó đến qua tình dục. Và nó xuất phát từ sự không vâng lời, ngay từ đầu. Và chúng ta được sinh ra ở đây thông qua tình dục, qua sự sa ngã, và nó phải quay trở lại cùng cách đó, với sự sa ngã. Nhưng chỗ mà bây giờ Ngài đang chuẩn bị cho anh em, không thể sụp đổ, vì Ngài đã làm nó ra vậy. “Ta đã đi...”

Điều gì sẽ xảy ra nếu chúng ta phải ở trong loại thân thể này? Anh em không vui có một việc giống như sự chết như vậy chẳng? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vậy thì điều đó chẳng lạ sao? Nhưng bây giờ, nói, chẳng hạn...

Vài năm trước, tôi là một chàng trai trẻ, và bây giờ tôi đã là một người đàn ông trung niên. Tôi có một người bạn đang ngồi ở đó, Ông Dauch, và ông ấy đã chín mươi ba tuổi, cách đây vài ngày. Nhìn anh ấy bây giờ. Bốn mươi hay bốn mươi lăm năm nữa, đó sẽ là tôi. Bây giờ đặt thêm bốn mươi năm nữa cho anh ấy. Anh sẽ đi đâu? Điều duy nhất...

⁶⁶ Tôi rất vui vì có điều gì đó giúp chúng ta thoát khỏi ngôi nhà dịch bệnh này. Có một cánh cửa đang mở, và nó được gọi là sự chết. Chúa Jêsus đứng trong cánh cửa đó. A-men. Ngài sẽ dẫn tôi qua dòng sông. Ngài sẽ đem tôi qua cánh cửa ấy. Có một cánh cửa lớn đứng sừng sững, được gọi là sự chết. Và mỗi khi trái tim của bạn đập, bạn lại gần nó hơn. Và một ngày nào đó tôi phải

đến cánh cửa đó. Anh em phải đến đó. Nhưng khi tôi đến đó, tôi không muốn trở thành một kẻ hèn nhát. Tôi không muốn hét lên và lùi lại. Tôi muốn đến cánh cửa đó, quần lấy mình trong chiếc áo của sự công bình của Ngài (không phải của tôi), của Ngài.

Bởi điều này tôi biết, rằng, “Tôi biết Ngài trong quyền năng sống lại của Ngài.” Rằng, khi Ngài gọi, tôi sẽ đi ra từ giữa những kẻ chết, để ở với Ngài, ra khỏi ngôi nhà dịch bệnh này. Bất kỳ nơi đâu thân thể này có thể ngã xuống, và bất kỳ nơi đâu nó có thể chạm đất, bất kỳ là gì, ngày nào đó tôi sẽ đi ra, bởi vì Ngài đã hứa Điều đó với tôi. Và chúng ta tin điều đó. Vâng, thưa quý vị. Ngài đang làm Đấng mà không thể sa ngã.

⁶⁷ Hãy để ý xem người mẹ đang mong đợi, trên trái đất ngày nay thế nào, thân thể người mẹ khao khát những thứ nào đó thế nào. Tôi đang nói, tôi đoán và hy vọng, với tất cả những người lớn sẽ hiểu. Người mẹ, khi sinh em bé, nếu cơ thể mình thiếu một thứ gì đó, bà bắt đầu khao khát một thứ nào đó. Hãy xem bố...

Tôi nhớ chúng tôi đã lớn lên, một gia đình nghèo như vậy, và—và chúng tôi hầu như không có bất cứ thứ gì để ăn khi còn nhỏ. Nhiều người trong số các bạn đã phải chịu đựng điều giống như vậy.

Vì vậy làm thế nào mà, khi, trước khi đứa trẻ được sinh ra, mẹ sẽ khao khát thứ gì đó. Và bố sẽ chỉ lúng lúng các xó xỉnh, mọi thứ, để kiếm nó cho mẹ. Hiểu không? Xem đó, chính là, cơ thể của người mẹ, canxi và vôn vôn của cơ thể nàng, và những chất sinh tố mà nàng cần. Junie đang được hình thành, thấy đấy, và nó khao khát những thứ, thức ăn cho đứa trẻ sắp chào đời. Và làm thế nào, các bậc cha mẹ, họ cố gắng để có được điều đó để đưa con ra đời một cách hoàn hảo và hạnh phúc nhất như có thể được. Hãy xem bố mẹ sẽ làm điều đó thế nào? Khi có điều gì đó cần thiết, người mẹ chứng kiến điều đó, xem đó, hệ thống của cô ấy đã được tạo thành. Anh chị em hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Điều đó, làm thế nào khi có điều gì đó cần thiết ở đây, cho đứa trẻ sắp chào đời, người—người mẹ bắt đầu thèm muốn điều đó.

⁶⁸ Bây giờ, dừng lại một phút. Tại sao chúng ta có những buổi nhóm phục hưng? Tại sao chúng ta tự nhóm lại với nhau? Tại sao

tôi luôn quở trách nhiều người? Tại sao tôi đang kêu gọi những người phụ nữ Ngũ Tuần: “Hãy bỏ son phấn, trang điểm, và làm tóc bông bành, và thứ như thế”? Tại sao tôi lại nói điều đó? Bởi vì, đường lối ngũ tuần điển hình thuở xưa đã từng không được làm điều đó. Đường lối thực sự của Kinh Thánh là không làm điều đó. Các chị mặc những quần đùi và quần áo của đàn ông, các chị có biết Kinh Thánh nói rằng đó là điều gớm ghiếc đối với Đức Chúa Trời không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhưng chúng ta cho phép điều đó. Tại sao Đức Thánh Linh cứ kêu la? Ngài biết có điều gì thiếu tại đó. Chúng ta phải ở trong tầm vóc trọn vẹn của Chúa Jêsus Christ. Chúng ta phải là con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Chúng ta phải hành động như con cái của Đức Chúa Trời.

⁶⁹ Cách đây rất lâu, một câu chuyện nhỏ đã được kể. Tôi nhận thấy một người anh em da màu đang ngồi ở phía sau. Ở miền Nam, họ từng bán nô lệ. Và điều này, khi họ có nô lệ ở dưới đó, khi chế độ nô lệ đã có, trước khi có sự giải phóng, của bản tuyên ngôn. Và người ta sẽ đi ngang qua và mua họ, họ những người, giống như họ là một—một người buôn xe hơi cũ. Họ có một hóa đơn bán hàng, và bán cho họ những con người giống như họ—họ là những chiếc xe đã qua sử dụng. Anh em có một hóa đơn bán hàng với họ.

⁷⁰ Một lần một người mua đến, một người môi giới. Và ông ấy sẽ...Ông ta sẽ đi quanh những đồn điền lớn này và mua nô lệ. Và ông ta đến một đồn điền lớn nơi họ có nhiều nô lệ, và ông muốn xem họ có bao nhiêu người. Và có tất cả họ ở ngoài đó, đang làm việc. Và họ—họ buồn bã. Họ xa nhà. Họ từ Châu Phi đến.

Người ta đã đem họ đến đây. Những người Boers đã mang họ đến bán làm nô lệ, và vì vậy họ rất buồn. Họ biết rằng họ sẽ không bao giờ trở về nhà nữa. Họ sẽ sống và chết trong đất ấy. Và người ta đã, nhiều lần, người ta mang theo roi và quất họ. Họ là tài sản của người chủ, và chủ có thể làm những gì mình muốn với họ. Và họ chỉ...Nếu ông ta giết nó, ông ta đã giết nó. Và nếu ông ta, bất kể đó là gì, ông ta chỉ làm điều đó. Đó là chế độ nô lệ, giống như Y-sơ-ra-ên đã bị, và—và nhiều quốc gia đã bị đưa

vào vòng nô lệ. Và người ta mua những người nô lệ nghèo. Họ chỉ phục vụ. Anh em biết, họ đã khóc, mọi lúc, và buồn bã.

⁷¹ Nhưng người ta chú ý có một người nô lệ trong đó, một thanh niên, ngực anh ta ưỡn ra, đầu ngẩng lên như *thế*. Chẳng bao giờ phải quất anh ta. Chẳng hề bảo anh ta phải làm gì. Vậy nên người môi giới nói, “Tôi muốn mua người nô lệ *đó*.”

Chủ đáp, “Anh ta không phải để bán.”

Ông ta nói, “Tôi muốn mua anh ta.”

Chủ đáp, “Không. Anh ta không phải để bán.”

Nói, “Có phải anh ta là chủ của những người còn lại?”

Nói, “Không.” Nói, “Anh ta không phải là chủ. Anh ta là nô lệ.”

Ông ta nói, “Ồ, có lẽ ông cho anh ta ăn khác với ông cho những người còn lại.”

Nói, “Không. Tất cả họ cùng nhau ăn ở ngoài đó trong nhà bếp, với nhau.”

Ông hỏi, “Điều gì đã làm cho chàng trai đó khác biệt rất nhiều so với những người còn lại?”

Chủ đáp, “Đây là một việc. Tôi cũng ngạc nhiên một thời gian. Nhưng chàng trai đó, một người nước ngoài từ Châu Phi đến, cha anh là vua của bộ lạc. Và, tuy nhiên, anh ta là người nước ngoài xa nhà. Anh hành xử như con trai của nhà vua. Anh biết rằng, trên khắp vùng đất đó, rằng cha anh là vua của bộ lạc. Và vậy nên anh ta cư xử như vậy, vì anh biết mình là con vua.”

⁷²Ồ, thưa anh, chị em, anh chị em và tôi, trong thế giới này chúng ta đang sống, chúng ta hãy cư xử như các con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Chúng ta là những người lạ tại đây, nhưng cách cư xử của chúng ta phải theo các điều răn của Đức Chúa Trời, rằng chúng ta là các con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Hành vi của chúng ta, chúng ta nên hành động và làm, và mọi thứ, theo những gì luật pháp mà Đức Chúa Trời đã đặt ra.

“Và thật là điều gớm ghiếc cho một người nữ mặc áo quần dành cho người nam.” Thật là sai trật và tội lỗi, “Vì nàng cắt mái tóc mình,” Kinh Thánh nói vậy, “thậm chí không bình thường để cho nàng cầu nguyện.”

Anh em hỏi, “Còn về *điều này* thì sao?”

⁷³ Người nào đó đã kiểm tôi; một mục sư cao quý, nổi tiếng, cách đây không lâu. Nói, “Anh Branham, đến đây. Tôi muốn đặt tay lên anh.” Nói, “Anh sẽ làm hồng chức vụ của mình.”

Tôi nói, “Gì hả?”

Ông đáp, “Chửi mắng người ta như thế.”

Tôi đã nói, “Tôi đang nói với...”

Nói, “Tôi tin điều đó.” Nói, “Tôi cũng là người theo phái Ngũ Tuần. Tôi tin rằng phụ nữ không nên để tóc ngắn, không nên tô vẽ, và những điều này giống như cách họ làm, tô son phấn trên mặt, họ không nên làm điều đó.” Nói, “Họ không nên làm thế. Nhưng,” ông nói, “Đức Chúa Trời kêu gọi anh cầu nguyện cho người đau ốm.”

Tôi đã nói, “Ngài kêu gọi tôi rao giảng Tin Lành.” Vâng.

Và ông nói, “Tôi tin điều đó. Nhưng,” nói, “anh nghĩ *thế* à?”

Tôi nói, “Vâng. Hãy nhìn những gì anh có, tất cả những chương trình lớn này, những chương trình truyền hình, và mọi thứ khác. Tôi không có điều gì ngoài ra Đức Chúa Trời để trả lời cho.” Đúng vậy. Tôi nói, “Tôi không có gì ngoài Đức Chúa Trời để trả lời cho.”

Ông nói, “Tôi—tôi—tôi...Anh đang làm hủy hoại chức vụ của mình.”

Tôi đã nói, “Bất kỳ chức vụ nào mà Lời của Đức Chúa Trời sẽ hủy hoại, phải bị hủy hoại.” Đúng thế. Chắc chắn vậy. Điều đó là chính xác.

Ông nói, “Ồ, anh sẽ làm hồng nó.”

⁷⁴ Tôi nói, “Thế thì ai sẽ nói Nó vậy? Hiểu không? Ai đó phải nói Điều đó. Ai đó phải đấu tranh cho những gì là Lẽ thật, cho dù Điều đó có gây tổn thương.” Và thưa các bạn, như là Cơ-đốc-nhân, như nhiều người mà tin chúng ta sẽ lên Thiên đàng, Chính Đức Thánh Linh sẽ xếp loại chúng ta trong Lời Đức Chúa Trời.

Ông nói, “Anh biết những gì mình nên làm chứ?” Nói, “Dân sự nghĩ anh là một tiên tri.” Nói, “Anh phải dạy những người nữ này làm thế nào để có các ân tứ nói tiên tri và những điều

giống như thế, và những điều cao hơn, vĩ đại hơn thay vì điều nhỏ nhặt.”

75 Tôi nói, “Làm thế nào tôi dạy cho họ đại số khi thậm chí họ không học bảng chữ cái ABC? Khi họ không làm ngay cả việc bình thường, đây, điều tự nhiên, làm thế nào anh bảo cho họ những điều cao siêu hơn?” Khi anh em thậm chí sẽ không khởi đầu từ... Anh chị em muốn lên đỉnh thang trước khi chạm vào bậc đầu tiên. Đó là lý do anh chị em té ngã. Hiểu không?

Bắt đầu từ phía dưới và leo lên ngay khi Đức Chúa Trời dẫn dắt anh chị em lên. Hiểu không? Hãy để đời sống mình đáp ứng với mỗi phần nhỏ Lời mà Chúa đã định sẵn cho anh chị em làm.

76 Bây giờ hãy nghĩ thế nào mà Chúa...Chúng ta nên cư xử và hành động như những Cơ-đốc nhân. Cách hành xử của chúng ta phải giống như những Cơ-đốc nhân. Bởi vì, chúng ta là những khách lạ tại đây. Đây không phải là Nhà của chúng ta. Không. Chúng ta chỉ được đặt ở đây, tạm thời. Chúng ta phải đi, mỗi người trong chúng ta, tối nay.

77 Bây giờ hãy suy nghĩ. Nếu Đức Chúa Trời, trong lòng thương xót của Ngài, có người mẹ, trước khi đứa con bé bỏng được sinh ra, nó thềm ăn một vitamin nào đó, và lời của người mẹ nói lên, “Bố ơi, tôi—tôi—tôi muốn ăn dưa đỏ, hoặc dưa hấu. Tôi muốn cái gì đó, cái khác.” Nó ra từ...Tại sao, anh ấy sẽ làm mọi thứ có thể để có được thứ đó, bởi vì anh ấy biết rằng anh ấy muốn đứa con của mình được sinh ra hoàn hảo nhất như nó có thể. Hiểu không? Và anh ấy sẽ làm mọi thứ mà anh ấy có thể làm, để đạt được điều đó.

78 Phương chi Ngài có thể có nhiều hơn biết chừng nào, để có được nó! Ngài là Đấng Tạo Hóa. Bây giờ hãy nghĩ xem Ngài có thể làm thế nào, để chuẩn bị cho chúng ta một thân thể, để sống như thân thể vinh hiển của Chính Ngài, nếu chúng ta muốn sống. Có điều gì đó trong chúng ta, kêu gọi, để sống. Và có điều gì đó trong chúng ta kêu gọi để làm đúng. Thế thì Đức Chúa Trời sẽ gọi ai đó trên bụi, hoặc bụi giảng, người đó sẽ rao giảng Lễ thật tuyệt đối. Tại sao? Hiểu không? Nó tỏ cho anh em thấy. Thế thì, nếu anh em thực là con của Đức Chúa Trời, anh em bèn kêu lên, “Chúa ơi, xin lấy nó ra khỏi con. Xin cắt bì con khỏi điều này. Xin cắt

những điều này ra khỏi con.” Tại sao? Nó cần cho Nhà trên trời của anh em, nơi anh em đi đến, nơi Ngài đã đi để sửa soạn. Anh chị em phải là Cô Dâu Lờn thật của Đấng Christ.

⁷⁹ Tôi đã giảng vài đêm trước về sự của lễ hy sinh, trong những ngày của sự chuộc tội. Tôi đã giảng về nơi duy nhất mà Đức Chúa Trời, Hội thánh duy nhất mà Đức Chúa Trời sẽ gặp một người, và đó là ở trong, Ngài nói, nơi mà Ngài đã đặt Danh Ngài. Ngài phán, “Ta sẽ không gặp họ ở bất kỳ nơi nào khác ngoài nơi đó, cánh cổng mà Ta đặt Danh Ta ở trong.” Bây giờ, Ngài không gặp bạn ở cổng Giám Lý, cổng Báp-tít, hay cổng Ngũ Tuần, hoặc bất kỳ cổng nào trong số đó. Nhưng Ngài đã đặt Danh Ngài trong Con Ngài. Ngài phán, “Ta đã đến trong Danh Cha Ta.”

Bất cứ người nào đến, và người con nào cũng đến trong danh cha mình. Người đó...Tôi đến trong danh Branham, vì cha tôi là Branham. Và anh em đến trong danh của anh em vì đó là danh của cha anh em.

Và Chúa Jêsus, Con, đến trong Danh Cha. Và Ngài phán Ngài đặt Danh Ngài, “Trong cửa này Ta đặt Danh Ta ở trong, đó là của lễ.” Và trong Chúa Jêsus Christ là nơi duy nhất mà anh em sẽ từng tìm thấy sự thông công và thờ phượng với Đức Chúa Trời.

Anh em nói, “Ồ, tôi thuộc về hội thánh.” Điều đó không có gì quan trọng. Anh em phải ở trong Đấng Christ.

Đêm nọ, một mục sư truyền đạo thuộc giáo phái nào đó đã nói với tôi, nói, “Ông Branham, xem đây. Chúa Jêsus phán, ‘Hễ ai tin.’ Kinh Thánh nói, ‘Hễ ai tin rằng Chúa Jêsus Christ là Con của Đức Chúa Trời, thì được sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời.’”

⁸⁰ Tôi nói, “Chẳng phải Kinh Thánh cũng nói, rằng, ‘Không ai có thể gọi Chúa Jêsus là Đấng Christ, chỉ bởi Đức Thánh Linh’?” Hiểu không? Anh em không thể làm cho Kinh Thánh nói dối. Nó phải móc nối ngay vào.

Vì vậy anh em phải hoàn toàn được sanh lại, bởi Đức Thánh Linh ở trong anh em, mà làm chứng cho, chính anh em, anh em biết rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Và thế thì nếu anh em là, và là một phần; nếu anh em là con của Đức Chúa Trời, trong Lời của

Đức Chúa Trời; làm sao anh em lại có thể phủ nhận Lời? Làm sao Đức Thánh Linh có thể khiến cho anh em tin một tín điều, mà anh em phải làm điều gì đó giống như thế *này*, khi Kinh Thánh nói điều gì khác? “Chúng ta phải gia nhập một giáo hội, và làm *điều này*, hay làm *điều kia*,” khi mà Kinh Thánh nói cho anh em biết rõ ràng điều gì để làm? Hiểu không? Và rồi khi anh em nhìn thấy Điều đó, và anh em nhảy ngay vào Nó, thì anh em đã đúng với Nó lúc ấy. Hãy cứ tiếp tục di chuyển lên, và cứ tăng trưởng.

Giống một—một—một mầm đang đi vào tử cung của một người phụ nữ với trứng. Và sau đó khi quả trứng nhỏ đó bắt đầu phát triển và bắt đầu sinh ra các mầm sự sống, nó không đặt một tinh trùng người, và tinh trùng chó, và bò. Nó đặt tất cả tinh trùng của con người.

⁸¹ Và khi là con cái của Đức Chúa Trời, khi điều đó đã định trước...Đó là một từ không tốt để sử dụng, nhưng đó là Đức Chúa Trời. Đây là Kinh Thánh của Đức Chúa Trời. Sự biết trước của Đức Chúa Trời có thể báo trước, làm cho mọi việc thực hiện để tôn vinh Ngài. Khi hạt giống được định trước đó, là anh em, Đức Chúa Trời đã kêu gọi anh em, và hạt giống đại bàng nhỏ ấy trong đó đã nghe Lời Đức Chúa Trời, nó sẽ xây dựng trên đỉnh, một Lời trên lời kia, lời này trên lời khác, trên lời khác nữa. Nó sẽ không pha trộn với bất kỳ tín điều nào.

⁸² Chú ý. “Trong những cửa này, mỗi ngày, họ sẽ ăn bánh không men mới. Và sẽ không có men nào được tìm thấy giữa vòng họ, trong suốt bảy ngày.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bảy thời đại hội thánh, lúc đó, không có men, không có tín điều, không có gì thêm vào. Nó phải tuyệt đối là bánh không men. “Không có men nào sẽ được tìm thấy trong vòng anh em, chút nào.” Chỉ một men, Chính là Lời, đó là điều duy nhất. Và Lời đó là Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt, trong Thân vị của Chúa Jêsus Christ, đó là Cánh Cổng. “Có một Cánh Cổng Ta gặp các người ở trong, để thờ phượng, khi các người làm theo những điều răn của Đức Chúa Trời.”

⁸³ Do đó, nếu đêm nay, anh em chỉ đến, nói, “Tôi dâng đời sống mình cho Chúa Jêsus Christ,” mà chưa bao giờ nhận lãnh Đức Thánh Linh; hãy đi vào trong Ngài. Anh em phải làm điều đó.

Anh em phải tăng trưởng trong Ngài. Hãy cầu xin Chúa chồng chất Lời trên Lời, giống như thế, cho đến lúc anh chị em trở nên tầm vóc trọn vẹn con trai của Đức Chúa Trời, hay con gái của Đức Chúa Trời.

Nhận lấy những điều thuộc về thế gian ư? Giảng Nhất nói, “Nếu anh chị em yêu thế gian, hay những điều thuộc về thế gian, chính là vì tình yêu thương của Đức Chúa Trời chẳng ở trong anh chị em.” Anh chị em đã bị lừa dối. Anh chị em có tình yêu thế gian ở đó, và ma quỷ đã lừa dối anh chị em, bằng cách xếp chồng các thứ lên đó, và tỏ cho thấy. Hiểu không? Anh em không thể...Ồ, thế thì, anh em không thể lấy bớt một Lời của Chúa ra khỏi Kinh Thánh.

Điều gì đã gây ra tội lỗi đầu tiên? Không phải chỉ bởi một lời nói dối thẳng thừng to lớn, nhưng bởi vì Ê-va đã hiểu sai, ma quỷ đã nói với bà, một Lời. Một Lời, đã phá vỡ dây chuyền, và từ chối nhận một Lời. Đó là sự khởi đầu của Kinh Thánh.

Chúa Jêsus đã đến ở trung tâm của Kinh Thánh. Ngài phán, “Người ta sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, mà còn nhờ mọi Lời phán ra từ miệng của Đức Chúa Trời.” Đó là Lời Đức Chúa Trời hoàn toàn. Anh em tin rằng *Đó* là sự Khải thị về Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời.

Rồi, trong Khải huyền 22, Chúa Jêsus đã đến với Giảng, trên đảo Bát-mô. Và Chúa Jêsus phán, “Ta Jêsus đã sai thiên sứ của Ta đến để làm chứng về những điều này.” Hiểu không? “Hễ ai bớt đi một Lời ra khỏi sách Này, hay thêm một lời vào Nó, Ta sẽ cất phần của người đó khỏi Sách Sự Sống.”

⁸⁴ Không chỉ nói, “Ồ, tôi—tôi tin Chúa Jêsus Christ, Con của Đức Chúa Trời.” Điều đó được rồi. Thế thì hãy thêm những điều còn lại của Nó vào nó. Anh em nói, “Tôi đã được xưng công bình. Tôi đã trao tay mình cho mục sư. Tôi tin Chúa Jêsus Christ.” Thế thì anh chị em phải được sanh lại. Anh chị em phải được đầy đầy Đức Thánh Linh. Hiểu không? Cứ thêm vào, khi anh em tiếp tục hành động. Anh chị em đang lớn lên thành vóc giạc con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Chao ôi!

Đức Chúa Trời, có thể chuẩn bị cho chúng ta, và ban cho chúng ta sự khao khát đó trong cuộc sống của chúng ta, rằng chúng ta muốn nhìn thấy điều gì đó. Bao nhiêu anh chị em ở đây muốn có nhiều hơn về Đức Chúa Trời? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]Ồ, điều đó tỏ cho thấy nhiều hơn về anh chị em. Hiểu không? Anh chị em đang khao khát nó. Những cơn đau sinh nở quen thuộc của anh chị em đang đến. Hiểu không? Anh chị em cần nhiều hơn, để có thể hạnh phúc, và tự do, và hoàn hảo. Chúng ta phải là vậy.

⁸⁵ Giống như—một chút—mầm sống nhỏ là...trong lòng của Đức Chúa Trời, giống như, và mầm sống nằm trong ngực...trong ngực của người mẹ. Đức Chúa Trời đang trông; và đang đi, đã đi, để chuẩn bị một chỗ cho chúng ta, một nơi Đợi đợi với chính Ngài; không phải một nơi đó là một nhà giam người bệnh, hấp hối, tội lỗi, tà dâm, và ô uế của thế gian tại đây. Nếu tâm trí của anh em hướng về điều đó, nó cho thấy không bao giờ ở trong sự tiếp xúc với Đức Chúa Trời. Hiểu không? Các bạn bị cuốn đi. Các bạn có một ảo ảnh tâm thần.

Các bạn chỉ gia nhập giáo hội và nói, “Ồ, tôi thuộc về *điều này*. Mẹ tôi thuộc về *điều kia*.” Điều đó có thể ổn trong thời của mẹ bạn, nhưng chúng ta đang sống trong một thời khác.

⁸⁶ Sự điệp của Wesley sẽ không bao giờ...Ông không thể lấy sự điệp Luther. Luther tin vào sự xưng công bình, nhưng Wesley là sự thánh hóa. Những người theo phái Ngũ Tuần đến, họ không thể chỉ lấy sự xưng công bình, sự nên thánh. Họ, đã đến lúc cho sự phục hồi những ân tứ. Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu từ đó. Hiểu không?

Ba giai đoạn của—của Cây Nho đang lớn lên. Đầu tiên, đó là một phiến lá nhỏ, Luther đến, từ sự cải chánh. Được rồi. Đó là cuống. Hãy quan sát thiên nhiên. Đức Chúa Trời và thiên nhiên làm việc trong sự liên tục, vì Đức Chúa Trời ở trong thiên nhiên. Hiểu không? Điều tiếp theo đến, tua, phần hoa, thời đại Giám Lý. Rồi đến Ngũ Tuần, ồ, chao ôi, thật là hoàn hảo, đấy, giống như hạt lúa mì đó trông giống như hạt lúa mì hoàn hảo, hạt lúa mì. Mở nó ra, không có lúa mì ở đó, gì cả. Đó là một vỏ trấu, một thứ

vận chuyển của Nó, nhưng Sự sống đó vẫn đang vận hành qua đó. Hiểu không?

⁸⁷ Họ trở lại đó trong thời đại Luther chấp nhận Luther. Sự sống đó đi qua, nhưng nó đã đi và hoạt động thành giáo phái. Điều trước tiên anh em biết, nó trở thành một giáo phái mà cuối cùng bị đốt. Hiểu không? Cuống khô héo; chỉ là một người vận chuyển. Một vài người trong họ vẫn còn cố gắng ở lại trong thân già để chứa đó, chết, mà không biết gì về Đức Chúa Trời. Họ nói, “Ồ, nhìn xem, chúng ta là một sự thay đổi. Chúng ta là người Luther.” Đúng vậy. Nhưng nhìn nó ở đâu bây giờ. Hiểu không?

“Chúng tôi là tín đồ Giám Lý.”

Và ngay cả, “Chúng tôi là người Ngũ Tuần.” Nhưng nhìn vào Ngũ Tuần, đang trở nên lạnh lùng và hình thức thế nào, mọi người đang bỏ đi thế nào. Hiểu không? Đó là gì? Đó là một vật mang hạt giống thực sự. Hiểu không? Tất cả mọi thứ này đều là vật mang, nhưng đã thành giáo phái. Nếu anh em nói, “Tôi là người Ngũ Tuần,” điều đó không có ý nghĩa gì hơn đối với Đức Chúa Trời so với việc anh em nói mình là người Công giáo La-mã hay người Do-thái, hay bất kể anh em có thể là gì.

⁸⁸ Anh em phải được sinh ra, Sự sống đó mà đến qua vật mang ở đó. Đừng ở lại sống trong cuống hoa. Đừng ở lại sống trong hạt giống ấy. Hãy đi ra ngay trong phần hoàn hảo.

⁸⁹ Bây giờ, hãy nhớ, và mọi sự cải chánh chúng ta đã có, trên tất cả những người Luther đó và vân vân, trong ba năm mà họ lập thành tổ chức. Đúng thế. Mỗi cuộc phục hưng đều mang lại một tổ chức trong ba năm.

Hãy nghĩ xem chuyện này đã diễn ra trong bao lâu, hai mươi mấy năm, và không có tổ chức nào. Tại sao? Đó là Hạt giống, đang hình thành, hình thành dưới lớp vỏ trấu, như thế này. Đang nằm, bây giờ nó phải nằm trong sự Hiện diện của Con, để chín muồi thành hạt giống vinh quang giống như Đấng đã đi vào đầu tiên. Hội thánh thật đã đi xuống, trước tiên, đang trở lại ngay qua thân, để sanh ra, Hội thánh khác, khi máy liên hợp đến để gặt Nó lên. Sự Sống mà đã đi xuống trong Luther, Sự Sống đã đi xuống trong Giám Lý, Sự sống đã đi xuống trong Ngũ Tuần, sẽ

đến trong hạt. Tất cả sẽ đi ngay vào trong hạt và đi ra ngoài, tạo thành Thân thể hoàn hảo của Chúa Jêsus Christ.

⁹⁰ Thật giống như mặt trời mọc lên, vào buổi sáng. Anh em không thể nhìn xem không có thiên nhiên vì nó làm chứng về Đức Chúa Trời. Anh em thậm chí không cần Kinh Thánh, để biết có một Đức Chúa Trời. Mặt trời nhỏ sinh ra, một đứa bé yếu ớt. Khoảng bảy giờ tối, đi, bắt đầu đi học. Mười hoặc mười một giờ, hết rồi. Mười hai giờ, nó mạnh mẽ nhất. Ba giờ chiều, nó trở nên già. Bảy hoặc tám, sáu...Năm hoặc sáu giờ chiều, nó bắt đầu khòm lưng. Nó chết. Đó có phải là kết thúc của nó không? Không. Nó sống lại vào sáng hôm sau. Sự sống, sự chết, sự chôn cất, sự phục sinh!

⁹¹ Nhìn những chiếc lá đến trên cây. Nó mọc lên, một chiếc lá tốt, đẹp; mang lại bóng râm; mọc ra trái cây của nó. Tiếp theo, điều đầu tiên bạn biết, mùa thu đến, áp đến với nó, cái chết; lại chạy xuống gốc, vào trong đất lần nữa. Đó là sự kết thúc của nó không? Mùa xuân tới, nó sẽ quay lại ngay để làm chứng. Ồ! Đó là đời sống liên tục.

Nhưng, thưa anh, chị em, chúng ta đã có được Sự sống Đời đời. Chúng ta có Sự sống Đời đời qua Đấng Vĩ đại này đã đến, đã đi, có thể chuẩn bị cho chúng ta một thân thể. Và những cơn đau đang trưởng thành mà chúng ta cảm thấy này, giống như những người nữ các chị cảm thấy bị lên án về những gì mình làm, đàn ông các anh bám lấy những tín lý thần học viện, và vân vân, tất cả anh em muốn nói, “Tôi—tôi đọc thuộc lòng tín điều này. Tôi làm *điều này*.” Nhưng có điều gì đó ở ngay trong anh em, khi anh em thấy đôi mắt của người mù được mở ra; người điếc hiểu...mù. Tất cả những điều mà đã được hứa. Hãy xem Lời được rao giảng trong quyền năng của Nó. Xem một cô gái điếm, ngoài đường, được làm một quý bà. Thấy một—thấy một người say rượu bước ra khỏi đó, và trở thành một vị thánh thực sự của Đức Chúa Trời. Chao ôi! Hiểu không? Có điều gì đó, Sự sống ở trong đó. Và anh em bắt đầu cảm thấy, “Ồ, có lẽ tôi không nên làm điều đó.” Nhưng, hãy xem, đó là gì, đó là điều gì đó mà Thân thể của anh em ở nơi xa kia đang cần. “Hãy đến nào.” Nhưng Đức Chúa Trời có các sinh tố ngay trong *Đây* cho mỗi chút của Thân

thể đó. Chúa Jêsus đã đi sẵn sẵn chỗ ở trong lòng Đức Chúa Trời; vâng, thưa quý vị, một hạt giống nhỏ bé, con trai của Đức Chúa Trời, một con trai nhỏ hay con gái nhỏ của Đức Chúa Trời.

⁹² Chúa Jêsus chỉ cầu xin một điều, trong lời cầu nguyện của Ngài với Cha. Anh em biết đó là gì không? Một điều, sau tất cả sự hy sinh của Ngài mà Ngài đã làm trên đất, cuộc đời mà Ngài đã sống, con đường mà Ngài đã đi. Ngài cầu xin một điều, “Hầu cho Con ở đâu, thì họ cũng ở đó.” Ngài cầu xin sự thông công của chúng ta. Đó là điều duy nhất Ngài cầu xin Cha trong lời cầu nguyện, sự đồng hành của anh em mãi mãi. Nếu anh em muốn đọc điều này trong Thánh Giăng 17 câu 24. Thế thì chúng ta nên khao khát Ngài đến chừng nào? Nếu Ngài mong muốn...

Bây giờ lắng nghe. Nếu anh em thực sự được sanh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, điều đó có ý nghĩa mọi sự đối với anh em. Hiểu không? Đó không phải là quyển sách luật lệ nào đó. Anh em không sống bởi luật pháp nào hay đại loại như vậy. Anh em sống bởi ân điển của Đức Chúa Trời, Thánh Linh của Đức Chúa Trời.

⁹³ Tôi đã thường nói điều này. Là một nhà truyền giáo, tôi sẽ ra nước ngoài. Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi đưa vợ tôi, các con tôi vào, “Bây giờ hãy nhìn ở đây, các con! Nghe đây, Bà Branham! Tôi là chồng của bà. Bà sẽ không có bất kỳ người chồng nào khác khi tôi đi vắng. Nếu không, tôi sẽ lột da bà khi tôi về nhà”? Ừ-m. Hiểu không?

Giật chân nói, “Các con, nghe bố nói gì không?”

“Vâng. Vâng, thưa bố. Vâng, thưa bố.”

“Các con không được để bố nghe về một lần vi phạm chứ? Hiểu không?” Hiểu không? Bây giờ, đó chẳng phải là một gia đình sao?

Vậy thì chuyện gì xảy ra nếu bà nói, “Vậy thì, ông xong chưa, thưa ông? Bây giờ tôi muốn nói với ông đôi điều. Ông Branham, tôi là người vợ được cưới hợp pháp của ông! Ông cũng, sẽ không được có người bạn gái nào khác trong lúc ông đi”? Vậy thì, đó chẳng phải là một gia đình sao? Vậy thì, đó sẽ là điều gì đó.

Chúng ta không làm thế. Tôi yêu cô ấy, và cô ấy yêu tôi. Khi cô ấy biết tôi sẽ đi, cô ấy biết tôi sẽ không đi trừ khi Chúa kêu gọi tôi đi. Chúng tôi quỳ gối trên sàn nhà, và có các con chung quanh. Chúng tôi cầu nguyện. Tôi nói, “Lạy Chúa kính yêu, xin chăm sóc người bạn đồng hành bé nhỏ của con, con cái của con.” Họ nói, “Lạy Chúa, xin chăm sóc bố khi chúng con đi, trong khi bố đi.” Và sau đó khi chúng tôi đi qua...

⁹⁴ Bây giờ, điều gì sẽ xảy ra nếu tôi làm điều gì đó sai trái ở đó? Nếu tôi vi phạm, làm điều gì sai trái thì sao? Và tôi trở lại và đi đến với người vợ bé nhỏ tội nghiệp đó của tôi, đứng đó và nhìn khuôn mặt nàng có vết nhăn, và mái tóc của nàng chuyển sang màu xám, Tôi bước tới và nói, “Em yêu, anh muốn nói với em một điều. Em biết anh yêu em.”

“Chắc chắn rồi, Bill, em biết anh yêu em.”

⁹⁵ “Anh nói cho em biết những gì anh đã làm. Anh đã đưa cô gái nào đó về nhà.” Tôi—tôi nói, “Em sẽ tha thứ cho anh về điều đó không?” Tôi tin nàng sẽ tha thứ. Tôi thực sự tin. Nhưng tôi sẽ làm điều đó không? Khi tôi nhìn, đứng ở đó, thấy tóc ngả sang màu xám, và biết rằng nàng đứng giữa tôi và công chúng, và tôi biết nàng là một người vợ thực sự, tôi có thể làm như vậy không? Tôi—tôi thà chết chứ không muốn làm tổn thương nàng. Tôi sẽ vậy.

Và nếu thế, trong tình yêu phileo đối với vợ tôi như vậy, hướng chỉ tình yêu agapao của tôi đối với Đức Chúa Trời còn lớn hơn biết bao! Ồ, tôi sẽ không làm gì để làm tổn thương Ngài. Chắc chắn là không. Tôi—tôi yêu Ngài. Tôi muốn làm mọi thứ mà Ngài—Ngài muốn tôi làm. Tôi muốn đáp ứng mọi Lời mà Ngài đã nói, cho dù thế gian nói gì đi nữa. Họ, họ sẽ không tin vào Điều đó, dù sao đi nữa. Tôi muốn biết những gì Ngài đã nói để tôi làm. Và nếu tôi thiếu điều gì đó, tôi muốn Ngài ban cho tôi. Và sống cho Ngài, giữ mình khỏi thế gian.

⁹⁶ Thân thể già nua thuộc về đất này ở đây đã có...Để tôi nói cho anh em biết. Thân thể trên đất này mà anh em nghĩ về quá nhiều, mà anh em theo khuôn mẫu Hollywood. Anh em quá gần gũi với nó. Nó sẽ không còn ở đó bao lâu nữa. Anh em nhớ. Anh em đã nghe lời tiên tri, đây, mà Chúa ban cho tôi, “Nó đang diễn

ra.” Vâng, thưa quý vị. Để ý. Nó sẽ xảy ra. Anh em cứ quan sát. Bây giờ, Nó chưa bao giờ nói với tôi điều gì sai cả, cho đến lúc này. Tôi sẽ nói điều đó với bất kỳ ai mà muốn nói. Tôi không biết khi nào và ở đâu, nhưng nó đã xong. Sự phán xét treo lơ lửng trên nó. Không có sự chuộc tội nào cho điều đó; nó đã trôi qua. Hiểu không?

⁹⁷ Bây giờ để ý điều này. Hãy sống cho Ngài, giữ mình khỏi thể gian. Nào nhìn xem. Anh chị em xem trên truyền hình, một số chị em, và đi xuống đây và chị em muốn, những người nữ trẻ các chị. Các chị còn trẻ. Tôi biết thế. Nhưng chị em là Cơ-đốc nhân. Hiểu không? Chị em phải khác biệt. Chị em không cần giống như thể gian. Chị em yêu những điều thuộc về thể gian. Không chỉ là các bạn những người trẻ; nhưng một số người trong các chị là những người lớn hơn. Hiểu không? Ồ, điều gì làm cái đó? Hiểu không? Chị em xem truyền hình, rồi đi đến cửa tiệm, chị em thấy những quần áo cũ nhỏ bé này mà những người nữ mặc, điều đó không đúng đắn.

Chị em có biết chuyện gì sẽ xảy ra vào Ngày Phán xét không? Chị em có thể trông chính chuyên với chồng mình hết sức, nhưng trong Ngày Phán xét chị em sẽ phải trả lời vì phạm tội tà dâm. Chúa Jêsus phán, “Hễ ai nhìn một người đàn bà mà động tình ham muốn là đã phạm tội tà dâm với nàng trong lòng rồi.” Ai là người đáng trách? Chị em. Hiểu không? Bạn đã phơi bày chính mình, quần đùi và quần dài.

Một người phụ nữ nào đó đã nói với tôi, cách đây không lâu, rằng, “Tôi không mặc quần đùi, Anh Branham. Tôi cảm ơn Chúa vì điều đó. Tôi mặc quần dài.”

⁹⁸ Tôi đã nói, “Điều đó còn tệ hơn.” Điều đó còn tệ hơn. Đúng thế.

⁹⁹ Chị em thậm chí, hầu như không thể mua một chiếc váy, dành cho phụ nữ. Chị ấy nói, một phụ nữ nói, “Ồ, anh đã nói sự thật. ‘Anh không thể. Anh không thể mua nó.’” Nhưng người ta vẫn bán hàng hóa và có những máy may. Hiểu không? Vì vậy không có bào chữa gì cả. Hiểu không? Hiểu không?

Nó cứ bày ra, thừa chị em. Tôi là anh em của chị em. Và tôi là đây tớ của Chúa Jêsus Christ, điều đó phải trả lời tại Vành Móng ngựa Phán xét cho những gì tôi nói ở đây tối nay. Hiểu không? Chị em sẽ chịu, phạm tội tà dâm, vì tình yêu Đức Chúa Trời đã rửa khỏi lòng chị em. Anh chị em vẫn đi nhà thờ. Anh chị em vẫn nhảy trong Thánh Linh. Anh em vẫn nói tiếng lạ. Và đó là những điều tốt, nhưng vẫn chưa phải Điều đó. Không, thưa quý vị.

¹⁰⁰ Nên nhớ, Kinh Thánh có chép, “Trong những ngày sau rốt sẽ có những Christ giả,” không phải những Chúa Jêsus giả. Họ sẽ không đứng yên vì điều đó. Nhưng, “những Christ giả,” những người được xức dầu giả. Họ hoàn toàn được xức dầu bằng Thánh Linh, bằng Đức Thánh Linh, và vẫn là giả dối. Hiểu không? Có hai...

¹⁰¹ Trong con người anh chị em có ba phần. Bên ngoài là thân thể. Anh chị em có năm giác quan, để tiếp xúc với ngôi nhà trên đất của mình với điều đó. Bên trong là một linh. Có năm giác quan tại đó, anh em tiếp xúc với tình yêu thương và lương tâm, và đại loại như vậy. Nhưng bên trong đó là linh hồn.

¹⁰² Hãy nhớ, “Mưa rơi xuống trên người công bình và người gian ác.” Cùng một trận mưa sẽ làm cho một hạt lúa mì lớn lên và làm cho một cỏ gai cũng phát triển. Hiểu không? Đó là gì? Ở bên trong hạt giống đó là một bản chất, và bản chất đó biểu lộ, biểu lộ chính nó. Nó có thể đứng trong cùng một cánh đồng, ngay tại đó với cỏ dại. Cỏ dại và lúa mì đứng cùng nhau, vui mừng thật nhiều. Nó gục đầu xuống. Nó đang khát nước. Khi cơn mưa đến, cỏ gai có thể kêu lớn như lúa mì. “Nhưng bởi trái của chúng các người sẽ biết chúng.” Hiểu không?

¹⁰³ Hồi những Cơ-đốc nhân, có thể tôi không bao giờ gặp lại anh chị em. Thấy đó, kể từ khi tôi có mặt ở đây đã nhiều năm. Có thể không còn gặp lại anh chị em nữa. Hãy đứng thẳng hàng với Lời của Đức Chúa Trời. Hãy nhìn vào gương soi.

Giống như một cậu bé lần nọ, ra khỏi vùng thôn quê, chưa hề thấy một cái gương. Cậu đến nhà bà cô của—của mình. Cậu bắt đầu đi đến các bậc tam cấp. Cậu thấy một cái gương, và cậu thấy một cậu bé trong gương. Cậu tiếp tục bước lên, nhìn. Và khi cậu vẫy tay, và cậu bé kia sẽ vẫy tay. Và cậu tiếp tục nhìn. Cậu

chưa bao giờ thấy chính mình trong gương. Vì thế khi đến gần nó, cậu quay lại, nói, “Ồ, Mẹ ơi, đó là con!”

¹⁰⁴ Anh em có nhìn, vào gương của Đức Chúa Trời không? Nó có phản ảnh một con trai hay con gái của Đức Chúa Trời không? Có điều gì đó, mà, anh chị em nghe Điều đó, khiến anh chị em ghét người mà đang nói Điều đó không? Hoặc, có điều gì đó lôi kéo, nói, “Tôi biết người đàn ông đó đúng vì điều đó có trong Kinh Thánh”? Thế thì, đó là những chất sinh tố cần thiết cho cơ thể này được định sẵn có tại đó, một ngôi nhà mà thân thể khác đó sẽ cần khi anh chị em đến đó. Hiểu không? “Nhà này; nếu chúng ta được sanh ra trên đất.”

¹⁰⁵ Bây giờ hãy nhớ, chúng ta nghĩ rất nhiều về thân thể này. Chúng ta mặc rất nhiều quần áo trên đó. Chúng ta làm quá nhiều thứ, mà, không cần thiết, hết thay đổi này đến thay đổi khác, và tất cả những thứ này. Và—và ồ, đó chỉ là mọi người.

Cứ để người nào đó bắt đầu điều gì đó. Anh em sơn các tam cấp của anh em màu đỏ và xem nhà Jones cũng sơn nhà của họ màu đỏ. Anh em đổi chiếc Chevrolet qua chiếc Ford, và họ không thể chịu được điều đó. Đây là lúc tranh đua. Anh em để cho...Anh em để cho phụ nữ đến nhà thờ, đội kiểu mũ nào đó, hãy xem tất cả những người nữ đội cái đó; đặc biệt là vợ của mục sư, hãy xem, chỉ cần quan sát những gì xảy ra. Bây giờ, đó là thật. Đó là sự thật hoàn toàn. Đó là thời đại đua tranh. Thừa anh em, đó là thời đại đua tranh. Và tất cả chúng—tất cả những thứ đó là—là cho một mục đích.

Tôi không quan tâm xem áo khoác của mình có hợp với quần hay không. Và tôi có một thời khó khăn. Vợ tôi hoặc con dâu tôi, ai đó, phải nói cho tôi biết loại—loại cà vạt nào để mang với nó. Tôi—tôi không quan tâm liệu chúng có phù hợp nhau hay không, mặc dầu. Tôi muốn kinh nghiệm của mình phù hợp với Lời Chúa. Chính là điều ấy, vì đó là nơi tôi nhắm để sống; không phải xuống góc bên kia với nhà Jones, nhưng bên kia trong miền Vinh hiển nơi Chúa Jêsus ở, đã đi sẵn sẵn cho chúng ta một chỗ. Vâng, chúng ta cần điều đó. Vâng, thưa quý vị. Hãy tránh khỏi tất cả điều này.

¹⁰⁶ Nhà tạm cũ kỹ trên đất này tại đây, anh chị em biết nó là gì không? Thân thể này giống như một áo khoác cũ mà anh chị em mặc, một áo khoác đã từng mặc. Nhưng bây giờ anh chị em có một cái tốt hơn thật nhiều, anh chị em không sử dụng cái đó nữa. Anh chị em làm gì? Treo nó trong một tủ đựng quần áo, vì đã có một cái tốt hơn. Anh chị em có một cái áo khoác tốt hơn. Nó hợp thời hơn là cái thường dùng trước đây, mà đã bị sờn rách. Cái gì? Nó là quần áo. Anh em ở trong đó. Quần áo đó chỉ làm được điều gì? Nó mang hình ảnh của anh chị em. Hiểu không? Nhưng anh chị em không cần nó lúc này nữa. Treo nó lên. Nó là miếng giẻ rách.

Và đó là cách mà thân thể già nua này, anh em, nó mang hình ảnh trên trời. Tuy nhiên, nó không phải là anh chị em. Anh chị em ở bên trong thân thể đó. Anh chị em ơi, Linh của Đức Chúa Trời, thì ở bên trong thân thể đó. Đó là những gì làm cho bên ngoài trở thành những thứ đầu phục, vì bên trong đang lôi kéo nó, đẩy, mang nó vào thẳng đường lối Lời Đức Chúa Trời; bên trong của anh chị em, chính anh chị em, bản thể của anh chị em.

Cơ thể này chỉ là một chiếc áo khoác cũ. Và ngày nào đó, anh chị em sẽ làm gì với nó, vì anh chị em đã—đã chỉ ở trong chiếc áo đó trong một thời gian? Điều đó giống như cái áo trên đất; thân thể này. Thân thể thực sự của—của anh em, thật của chính anh em, là ở bên trong chiếc áo khoác cũ này mà anh em gọi là William Branham, hoặc Susie Jones, hoặc bất kể đó là ai. Hiểu không? Một ngày nào đó nó sẽ treo trong đại sảnh của trái đất để tưởng nhớ anh em. Anh em sẽ đặt nó ra nơi xa kia sau khi xuống mồ, và ai đó sẽ đặt một bia mộ lên, “Đây là nơi yên nghỉ của Mục sư A gì đó, hoặc John A gì đó, hoặc B gì đó.” Nó nằm đấy như một đài tưởng niệm về anh em. Người ta chỉ thấy anh em trong *cái này*. Và anh em là gì, người thực sự của anh em thế nào, là bên trong của cái đó. Nhưng chiếc áo khoác cũ, chính nó, chỉ là “sinh ra hình ảnh thuộc về Trời.”

Ồ, thưa dân sự, anh chị em đã đặt chỗ để thay áo khoác chưa? Anh chị em đã đặt chỗ trên Thiên đường chưa? Hãy nhớ, anh em phải có những chỗ dự bị. Anh em không thể đi vào mà không có chúng.

Tôi đang nói chuyện với anh chị em với ngôn ngữ hiện đại bây giờ, mà anh chị em biết. Nếu anh chị em đi đến khách sạn, nói, “Ồ, tôi đã có...”

¹⁰⁷ “Anh đã đặt chỗ trước chưa?Ồ, tôi xin lỗi. Hết chỗ rồi.” Anh em ở bên ngoài giá lạnh, bởi vì đã không có đặt chỗ trước.

Và nếu anh em đã đến cuối chặng hành trình đời sống của mình, mà không có những sự chuẩn bị nào, sẽ không có Người tại đó để gặp anh em. Anh em sẽ bước ra vào sự tối tăm Đời đời nơi sẽ có sự kêu la, và khóc lóc, và than thở, và nghiến răng. Anh em phải chịu điều đó. Không thể đi vào Thành, anh em, vì anh em đã không có chỗ đặt trước. Anh em phải có sự dự bị, để đi vào Thành, nơi mà Chúa Jêsus đã đi chuẩn bị một nơi cho anh em. Hãy nhớ, anh em phải có sự đặt trước và mặc áo của sự cứu rỗi, vào. Anh em không thể.

¹⁰⁸ Tôi có lời Kinh Thánh trong Ma-thi-ơ ở đây. Tôi đang xem Kinh Thánh, Ma-thi-ơ, hai mươi...22:1 đến 14. Tôi không có thời gian để đọc nó, vì đã quá muộn. Tôi đã nói quá lâu, với anh chị em. Nhưng hãy nhớ rằng, nhà vua đã sai và dọn bữa ăn tối. Người đã giết tất cả những con bò của mình, và—và những con bò mập béo và mọi thứ, đã chuẩn bị một bữa tối tuyệt vời. Và người đã sai đi, và người mời nhiều người đến.

Một người nói, “Ồ, anh biết đấy, rất cuộc, tôi thuộc về *điều này*.” “Và tôi có *điều này*.” “Tôi phải đi đến nông trại của tôi.” Và người ta đã làm nhiều thứ. Và ông lại sai đi, và người ta đã ngược đãi họ một cách tàn ác. Và cuối cùng...Đó là thể hệ Do-thái, mà Chúa Jêsus đang nói chuyện với. Họ có điều gì khác để làm.

Rồi, cuối cùng, người đi vào nói, “Và nói...Hãy đi. Chỉ dừng... Cứ thúc ép họ. Đi vào trong các đường phố và các xa lộ, và mọi nơi, và buộc họ đi vào.” Và sau đó, xác định rằng ngôi nhà của mình đã...Tiệc cưới đã được dọn ra. Sẽ có khách tại đó.

Và rồi vua phát hiện một người tại đó không mặc áo lễ. Anh ta muốn giữ chiếc áo cũ. Và hãy nghe những gì vua nói. “Bạn ơi, sau khi ta đã mời bạn đến tiệc cưới của ta, và ta đã mời bạn và cho các bạn lời mời đến!”

¹⁰⁹ Và nếu bạn đã từng ở trong những người phương Đông, mà tôi đã giảng ở đó nhiều lần, tiệc cưới đó vẫn được thực hiện như cách nó đã có. Chàng rể, mà, tất cả, anh ta có rất nhiều khách mà anh ta sẽ phải tiếp. Có thể là, Anh Kopp, có lẽ anh đã xem nó ở Ấn Độ. Thấy không? Họ có nhiều khách đến nỗi anh ta sẽ mời; nói ví dụ anh ta sẽ mời ba mươi vị khách.

Bây giờ, chàng rể phải sắm sửa những áo lễ. Anh ta phải trang bị chúng, do đó có một người đàn ông đứng ở cửa. Và anh em đến với thiệp mời của mình. Người đó kiểm tra thiệp mời và khoác lên cho anh em một chiếc áo lễ, một áo choàng. Mà, một số người trong họ thì giàu có, và một số trong họ thì nghèo, và một số người trong đó thì khác biệt, nhưng tất cả đều giống nhau khi mặc những chiếc áo choàng này. Tất cả họ đều giống nhau.

Và tất cả anh em phải trông giống nhau. Anh em sẽ không, nói, “Tôi là tín đồ Giám Lý trên *đây*. Tôi là tín đồ Trưởng Lão trên *đây*.” Ồ, không. Ngay từ đầu, anh em sẽ không vào. Hiểu không?

Anh em phải đến bởi Cửa đó. Chúa Jêsus phán, “Ta là Cái Cửa của chiên.”

“Tôi là Ngũ Tuần. Tôi là *thế này*. Tôi là *thế kia*.” Điều đó không có nghĩa gì cả.

Anh chị em đến bằng Cửa đó. Và nếu anh chị em đến bằng Cửa đó, anh chị em có được chiếc áo lễ ấy.

¹¹⁰ Và người này, ồ, khi chàng rể nói, “Bạn ơi, làm thế nào bạn vào được đây?” Hiểu không?

Nó cho thấy anh ta đi đến một con đường khác, và đến trong một cửa sổ, vào một lối sau, nhưng không qua cửa chính; không phải qua Cửa, con đường mà Chúa Jêsus đã đến, qua sự hy sinh chính mình; dâng tất cả anh chị em cho Đức Chúa Trời, đi đến Đồi Sọ và bị đóng đinh với Ngài. Và sống lại để mặc áo của Ngài về sự hy sinh và sự chết cho những việc thuộc về thế gian.,

¹¹¹ “Nếu anh chị em yêu thế gian hay những vật ở thế gian, thì sự kính mến Đức Chúa Trời chẳng ở trong anh chị em.” Hiểu không? Nếu anh chị em vẫn còn tình yêu đối với thế gian, muốn hành động giống thế gian, và làm những điều giống thế gian; anh chị em đang cố gắng...anh em...Tuy nhiên, anh chị em ở trong hội

thánh, nhưng là cỏ gai trong luống với lúa mì; hét lên với những người còn lại, vui mừng với những người còn lại của họ. Tất cả những ơn phước thuộc linh ngay ở trên anh em.

Anh em nói, “Ồ, tôi nói tiên tri.” Cai-phe cũng nói vậy. Ba-lam cũng nói vậy. Điều đó không có gì...

¹¹² “Tôi đã có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.” Điều đó vẫn không có gì liên quan với nó. Chỉ là một ân tứ tạm thời cho anh em.

Ân tứ thực sự là linh hồn của anh chị em lắng đọng xuống trong đó, đây, được sinh ra bởi Đức Chúa Trời, và điều đó kiểm soát toàn bộ sự việc đối với Lời Đức Chúa Trời và ý muốn của Đức Chúa Trời. Và tại đó anh chị em trưởng thành, thấy đó, rồi anh chị em trở nên con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Anh chị em là con cái của Đức Chúa Trời. Và những điều này, khi anh chị em đến với...Giống như người mẹ, bây giờ anh chị em đang ở trong lòng đất, cố gắng vươn lên. Anh em là con trai của Đức Chúa Trời, sinh ra, và thấy Lời phán, “Tôi nên làm *điều này*. Tôi nên được sanh lại.”

“Vâng, tôi thuộc về giáo hội.” Điều đó không có một ý nghĩa gì. Hiểu không?

“Tôi là tín đồ Giám Lý; mẹ tôi.” Điều đó tốt cho mẹ của bạn.

¹¹³ “Ồ, chà, tôi là người Ngũ Tuần, tôi thuộc về đó.” Nếu anh em không sống phù hợp với Lời đó, thì có điều gì đó không ổn. Hiểu không? Thế thì, anh em thấy đây, cha thật sự của anh em không phải là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Bởi vì, điều đó thực sự bắt đầu trong linh hồn anh em, thậm chí trước khi có một linh, đó là linh hồn anh em. Linh hồn đó đã không đến từ Đức Chúa Trời, thế thì nó không phải là mầm sự sống của Đức Chúa Trời, để bắt đầu. Anh em bị lừa dối. Anh em ở trong luống cỏ dại và làm chứng về các cỏ dại của thế gian sanh ra. Hành động giống như thế gian, yêu mến thế gian, là vì tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ở trong anh em.

¹¹⁴ Và bây giờ sẽ có những người được xúc dầu giả trong những ngày sau rốt, không phải là Chúa Jêsus giả. Họ sẽ không đại diện cho điều đó. Nhưng mà, “giả,” được xúc dầu. Họ được xúc dầu,

vâng, thưa quý vị, nhưng họ là kẻ chống nghịch Đấng Christ. Họ được xức dầu bằng Thánh Linh, để làm những dấu kỳ phép lạ mà Đấng Christ đã làm, nhưng sẽ không ở trong đường lối Lời Ngài. Hiểu không?

“Nhiều người sẽ đến cùng Ta, Ngày đó, và nói, ‘Lạy Chúa, tôi chẳng đã từng nhơn Danh Ngài, mà nói tiên tri, và đuổi quỷ sao?’”

Ngài phán, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi những kẻ làm điều bất chính. Ta không biết các ngươi bao giờ.”

“Lạy Chúa, tôi đã là người Ngũ Tuần. Vinh quang thay Đức Chúa Trời! Tôi đã hét. Tôi đã nói tiếng lạ. Và tôi đã đặt tay trên người đau, và chữa lành họ, đuổi các quỷ.”

“Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi kẻ làm điều bất chính. Ta không biết các ngươi bao giờ.”

¹¹⁵ Hiểu những gì tôi muốn nói không? Ồ, hỡi các con cái bé mọn, anh chị em có cảm thấy nhu cầu về vi-ta-min đó tối nay, điều gì đó không? Có một thân thể đang đợi bên kia. Có một thân thể đang đợi để được tiếp nhận. Hỡi dân sự, đừng bị lừa dối. Đừng bị lừa dối. Ma quỷ là kẻ lừa dối. Thậm chí—áo lễ, anh chị em phải mặc Nó. Nó phải là vậy.

¹¹⁶ Bây giờ chúng ta đang ở vào lúc chiều tối. Thân thể trên đất bây giờ sẵn sàng bị tan rã, và chúng ta đang chuẩn bị để đi vào thân thể trên Trời. Và giờ đây chúng ta cảm thấy tiếng gọi lạ lùng, của Chúa, để đi đến vườn Ê-đen vĩ đại này. Và trước khi chúng ta có thể được sinh tại đây, những thân thể bé nhỏ của chúng ta kêu gào cho điều gì đó mà—mà phải được cung cấp, hoặc chúng ta sẽ là một đứa trẻ đau khổ ở đây nếu chúng ta không có. Đức Chúa Trời không có những nỗi ưu phiền trên đó. Họ thì, mỗi người, đều được xếp hàng hoàn hảo, Cô Dâu cũng giống như Chú Rể, Lời thể hiện đúng mùa của Nó. Xin Đức Chúa Trời ban cho, tối nay, con cái, mỗi một người trong anh em! Có một Nước Trời để đi đến. Có một địa ngục để tránh xa.

¹¹⁷ Vậy thì, nhiều người trong các anh em biết rằng Chúa đã ban cho tôi những khả tượng, hàng ngàn khả tượng. Điều tuyệt vời nhất...Tôi đã từng sợ chết. Khoảng ba năm trước, anh em đã thấy

Những Thương Gia Cơ đốc, *Đi Qua Bức Màn Thời Gian*. Tôi nhận ra rằng tôi có thể không sống qua đêm nay. Tôi có thể không bao giờ gặp lại anh em trong cuộc đời của tôi ở đây, nhưng điều này là thật. Tôi—tôi không biết liệu có nên gọi đây là một khái tượng, hay là gì.

Một buổi sáng, gần đây, tôi đã...Tôi vừa mới thức dậy. Tôi từ các buổi nhóm trở về. Và vợ tôi đang nằm đó, ngủ say. Tôi đã nói, “Em yêu, em thức đấy chứ?” Nàng vẫn đang ngủ. Tôi biết chúng tôi phải dậy để đưa bọn trẻ đến trường.

Và tôi đưa tay ra phía sau, như thế này, và tôi nói, “Ồ, hãy nói, Bill Branham, anh có biết mình đã ngoài năm mươi tuổi không? Anh, nếu anh sắp làm điều gì đó cho Chúa, tốt hơn anh nên nhanh lên, vì không có nhiều thì giờ nữa.” Tôi nghĩ, “Chà, tôi hy vọng mình có thể sống để thấy sự Tái lâm của Đức Chúa Jêsu.”

Tôi luôn nhớ điều đó ở trong trí mình, rằng—rằng khi chúng ta chết, tôi có thể thấy, giống như, anh em ở đây. Tôi sẽ nói... “Đúng thế, anh đã giảng trong hội thánh của tôi, vào một đêm trên đất, Anh Branham à.” Nhưng, anh—anh ấy là một linh, tôi không thể bắt tay anh ấy, vì bàn tay của anh thì ở ngoài đó trong phần mộ kia, đã rửa nát, đấy; bàn tay tôi cũng vậy. Trước đây tôi thường nghĩ thế.

¹¹⁸ Nhưng sáng hôm đó, khi, tôi cảm thấy Điều gì đó ập đến với tôi, và tôi nghĩ...Thông thường, giống như một khái tượng đến. Và tôi đã nhìn, và tôi—tôi đã nhìn. Tôi đã nghĩ, “Chao ôi! Đây là gì?” Và tôi đã nhìn, một ngọn đồi lớn, xanh tươi. Và các phụ nữ trẻ đến từ khắp mọi nơi, hàng chục nghìn, và hàng trăm nghìn. Và tất cả họ đang đến, mái tóc dài xõa xuống sau lưng họ, mặc áo choàng trắng, đi chân trần, la hét, kêu gào, “Anh trai của chúng ta!”

¹¹⁹ Tôi—tôi đã nghĩ, “Vậy thì, điều này thật lạ.” Tôi quay lại và nhìn. Và tôi nằm ngay đó, và có vợ tôi, đang nằm đó trên giường. Và tôi nói, “Bây giờ, anh biết những gì? Tôi đã chết.” Tôi đã nói, “Đó, đó là những gì đã xảy ra. Tôi—tôi đã chết.” Và tôi đã nói, “Tôi có thể đã bị đau tim, hoặc điều gì đó. Tôi đã chết. Thân thể của tôi nằm đó.” Tôi cứ nằm đó với đôi tay đặt phía sau, giống như thế, như thể cứng đơ. Tôi nghĩ, “Điều đó không cách xa tôi hai mươi

bộ.” Và tôi đã ở đó, đang nhìn. Tôi nghĩ, “Đó là...Có vợ tôi ở đó. Ở đó, có tất cả mọi thứ. Có chiếc áo sơ mi của tôi treo ở đó trên cột giường ở đó.” Và tôi nghĩ, “Minh đây này.”

¹²⁰ Tôi nhìn xung quanh một lần nữa, và những người phụ nữ này đều đang đến. Và họ đã...Tôi đã nhìn, đang đi về hướng này, và có những người anh em của tôi đến.Ồ! Họ là thật. Tất cả họ đều là những người đàn ông trẻ tuổi. Họ đang la hét, “Anh yêu quý của chúng ta!”Ồ, tôi không biết phải nghĩ gì.

¹²¹ Tôi đã nghĩ, “Điều này thật lạ.” Tôi nhìn lại, và tôi không phải là một ông già. Tôi còn trẻ. Tôi đã nghĩ, “Đây là một điều kỳ lạ.” Tôi nghĩ, “Đây có phải là một sự hiện thấy không?” Tôi cắn ngón tay của mình. Và tôi nghĩ, “Không. Đó không phải là loại khái tượng mà mình từng có.”

¹²² Sau đó, ở đó, Điều gì đó bắt đầu nói chuyện với tôi ở đây, và nói, “Anh đã đi vào với những người của mình.”

Tôi nghĩ, “Với những người của tôi à? Có phải tất cả là những Branham này không?”

¹²³ Ngài phán, “Họ là những người người đã đem trở lại với Đấng Christ.” Và những người nữ này...

Anh em biết tôi luôn bị xem như là, người ta gọi tôi là “kẻ ghét phụ nữ,” nhưng tôi thì không. Hiểu không? Bởi vì, tôi tin...tôi—tôi—tôi không thích vô đạo đức, không đứng đắn. Tôi thích những chị em chân chính, thật sự trong Đấng Christ. Nếu cách đó, được lắm.

¹²⁴ Tôi có một vài nỗi khổ khi tôi còn là một cậu bé. Tôi biết những việc mà đã xảy ra đó hầu như đã xoay chuyển tôi theo cách ấy. Nhưng nó—tất cả là do Đức Chúa Trời, tạo ra, hun đúc tôi cho thời đại này. Hiểu không?

¹²⁵ Tôi nghĩ một người chị chân chính, thật thà, không có gì đẹp hơn. Nếu Đức Chúa Trời có thể ban cho một người đàn ông điều gì tốt hơn là sự cứu rỗi, chắc hẳn Ngài ban cho anh ta một người vợ. Hiểu không? Và vì vậy, thế thì, nếu Ngài có thể cho bất cứ điều gì tốt hơn, thì Ngài sẽ làm điều đó. Và rồi thấy một số người trong số họ quay lại và thậm chí không hành động như một người vợ, không trung thành với lời thề hôn nhân của họ, và chồng của họ

cũng vậy. Anh chị em nhớ, anh chị em được ràng buộc hề chừng nào còn sống, với nhau. “Những gì Đức Chúa Trời đã kết hợp trên đất, thì cũng được kết hợp trên Trời.” Hiểu không?

126 Và vì vậy sau đó tôi—tôi đã thấy điều đó. Và những người phụ nữ này chạy đến và vòng tay qua người tôi, và ôm tôi, và gọi tôi, “Anh trai!” Bây giờ, họ là phụ nữ, nhưng không bao giờ có thể có tội lỗi ở trong nơi đó. Hiểu không? Họ là phụ nữ. Nhưng, hãy xem, điều gì đã tạo nên chúng ta bây giờ, một người phụ nữ với một—một tuyến, một tuyến nữ, và một người đàn ông có tuyến nam, đó là để nuôi dạy con cái. Ở đó sẽ không còn nữa. Tất cả đều có một tuyến, nhưng họ vẫn trong hình dạng đó. Hình ảnh trên đất họ mang tại đây sẽ ở đó, nhưng sẽ không bao giờ có thể là tội lỗi. Tất cả anh chị em đều giống nhau. Sẽ không còn con cái nuôi tại đó. Hiểu không? Đúng thế. Tất cả sẽ xảy ra cách đó. Và vì vậy tôi đã nhìn, và những người nữ này.

127 Và họ nhắc bổng tôi lên. Những người anh em này, đặt tôi trên một chỗ. Tôi nói, “Tại sao các anh em làm điều này?”

Anh ấy nói, “Trên đất anh là một nhà lãnh đạo.” Và nói—và nói, “Anh...Đây là những người đó.”

128 Và có một phụ nữ nào đó đến gần. Cô ấy nói, “Anh trai quý giá của chúng ta.” Người phụ nữ đẹp nhất!

Khi cô đi qua, Tiếng nói này dừng lại, nói, “Người không nhớ người đó sao?”

Tôi đáp, “Không.”

Nói, “Người đã dắt dẫn người ấy đến với Đấng Christ khi nàng đã hơn chín mươi. Hiểu không? Người không thể hiểu tại sao nàng nói, ‘người anh yêu quý’ à?”

Tôi đã nói, “À, các anh—anh có đi...”

Nói, “Không. Chúng tôi đang đợi ở đây.”

Tôi nói, “Ồ, nếu tôi chết, tôi muốn gặp Chúa Jêsus.”

Nói, “Anh không thể gặp Ngài bây giờ. Đây là lời Kinh Thánh, đã nói, ‘Những linh hồn dưới bàn thờ.’ Ngài cao trọng hơn một chút. Ngày nào đó Ngài sẽ trở lại. Chúng ta quay trở lại trái đất. Chúng tôi không ăn uống ở đây.”

129 Tôi nói, “Có phải ý anh muốn nói tôi sợ điều này?Ồ, đây...”

Không có lời nào để nói điều đó, thưa các bạn. “Thật hoàn hảo,” sẽ không—sẽ không chạm đến nó, “siêu phạm.” Không có từ vựng tiếng Anh nào mà tôi biết, không có từ nào có thể diễn đạt được nó là gì. Nó nằm ngoài bất cứ điều gì mà tôi biết. Anh ấy đã ở đó. Không có bệnh tật, không có buồn phiền. Anh em không thể chết. Anh em không thể phạm tội. Nó thật hoàn hảo, thật hoàn hảo. Thưa các bạn, các bạn không được, các bạn không được bỏ lỡ nó. Hãy nhớ.

130 Và khi tôi còn bé, tôi đã thấy một khái tượng về địa ngục, khi còn là một cậu bé. Và anh em biết phụ nữ ngày hôm nay như thế nào, hay những người nữ (quý bà sẽ không làm như thế), tô mắt của họ giống như chó sói, hay cái gì đó giống như thế, chất màu xanh đó dưới mắt của họ. Tôi đã thấy điều đó. Lòng tôi chùng xuống. Khi còn là cậu bé, tôi đã bị bắn, nằm hấp hối trong bệnh viện. Và tôi luôn biết rằng có Đức Chúa Trời.

Tôi nhớ lời cầu nguyện đầu tiên mà tôi từng cố gắng cầu nguyện. Điều duy nhất tôi có thể nói...Tôi—tôi chưa bao giờ nói điều này trước đây. Tôi chỉ cảm thấy rằng tôi sẽ nói điều đó ngay bây giờ. Tôi bị bắn, nằm đó, chết trên một cánh đồng. Và lời biện hộ duy nhất mà tôi có thể có với Chúa, tôi đã nói, “Ngài biết đấy, Chúa ôi, con chưa bao giờ phạm tội tà dâm.” Hiểu không? Khi còn là một cậu bé khoảng mười lăm tuổi, tôi đã cố gắng sống đúng đắn. Và tôi đã nói, “Con đã sống trong sạch.” Và đó là tất cả những gì tôi có thể nói. Đó là tất cả chiến tích mà tôi có thể dâng lên Ngài.

131 Và rồi nằm ở đó, lúc đó, khi bác sĩ hoàn thành việc rời bỏ tôi, và tôi cảm thấy mình đang chìm bóng tối Đời đời, và trông giống như thế. Tôi kêu lớn bố, “Ồ, bố ơi, xin giúp con.” Không có bố tại đó. “Mẹ ơi, giúp con.” Không có mẹ ở đó. “Chúa ôi, xin giúp con.” Không có Chúa ở đó. Đó chỉ là một cơn ác mộng vô tận, ồ, kinh khủng! Địa ngục đang cháy, bùng bùng, hẳn là sự vui sướng được vượt qua điều đó. Và ngã xuống qua đó, tôi nghĩ, “Ồ, chào ôi!” Hết lần này đến lần khác, như thế này. Tôi đã vào một nơi, khói thuốc, và tối tăm, và bệnh tật. Và, ồ, một cảm giác kinh khủng như vậy! Đó là sự chết ở trên tôi.

Và tôi có thể thấy những người phụ nữ đó đến gần tôi, với đôi mắt được vẽ như thế. Bây giờ hãy nhớ lại, đó là bốn mươi lăm năm trước, khoảng bốn mươi năm trước, dù sao đi nữa. Họ đang kêu, đang kêu, “Ồoo!Ồoo!Ồoo!”

Tôi nói, “Tôi có ở đó mãi mãi không?”

“Mãi mãi.”

¹³² Tôi đã nói, “Ôi Chúa, nếu Ngài cho con ra khỏi đây, con—con—con sẽ không bao giờ hổ thẹn về Ngài nữa. Con sẽ không bao giờ hổ thẹn. Lạy Chúa, xin cho con một cơ hội.”

Điều đầu tiên anh em biết đấy, tôi cảm thấy mình đã trở lại với sự sống. Và bác sĩ được cảnh báo, vì tim tôi chỉ đập mười bảy lần một phút. Tôi đã chảy hết máu ra và mọi thứ, đang nằm trong máu của chính tôi. Và tôi đã tự hỏi, một ngày nào đó điều đó sẽ xảy ra không?

¹³³ Khoảng hai năm trước, khi tôi chuyển đến Tucson, tôi đã cùng vợ đến tại tiệm J. C. Penney. Tôi đang ngồi đó như *thế*, và cúi đầu chờ đợi. Nguyên nhân, anh em biết thế nào, các quý bà, họ mua sắm trong thời gian lâu. Và tôi đã—tôi đang ngồi đó, đầu tôi cúi xuống như thế *này*. Và một chiếc thang cuốn đang đi lên. Và ở đây đến một vài trong số họ là phụ nữ, với họ cắt tóc kiểu tóc tém cao lên, các bạn biết đấy, giống như họ làm, như *thế*. Đến với đôi mắt tô vẽ họ trông như thế. Và họ đang nói tiếng Tây Ban Nha. Và đó là điều đó. Tất cả điều đó (khả tượng) lại tái hiện. Nó đấy, “Ồoo!Ồoo!”

¹³⁴ Thưa anh, chị em, cho phép tôi nói với anh chị em điều gì đó. Nó có lẽ nghe kỳ cục lúc này, trừ ra một khi anh chị em đã đến đó. Đó là một điều nghiêm trọng. Đừng bao giờ hành động theo cách đó.

¹³⁵ Tôi, là một người già, một mục sư, tôi đã rao giảng khắp thế giới, có hàng triệu bạn bè, nhưng tôi biết tôi phải đứng với anh chị em ở bên kia. Hãy tránh xa những việc của thế gian. Và nếu có điều gì đó bên trong anh chị em, mà anh chị em vẫn muốn hành động theo cách mình hành động, nếu anh chị em có những việc của thế gian ở bên trong mình, hãy nhớ, anh chị em không phải

thuộc về Chúa. Mà chỉ là một thành viên giáo hội, cho đến khi lời kêu gọi đó; vực sâu đó, vực gọi Vực. Hiểu không?

¹³⁶ Giống như, trước khi có một vây trên lưng con cá, trước hết, ở đó phải có nước cho nó để bơi, nếu không thì nó không bao giờ có vây.

Trước khi có một—một cây mọc trên đất, phải có một trái đất, nếu không sẽ không có cây nào mọc trong đó. Không có lý do gì cho cây đó mọc lên, và để làm cho nó tồn tại.

¹³⁷ Trước khi có một sáng tạo, phải có một Đấng Tạo Hóa. “Phước cho những kẻ đói khát sau sự công bình.” Hiểu không? Có điều gì ở bên trong chúng ta. Anh em đã đưa tay cách đây một lát, “Tôi muốn có nhiều hơn về Chúa.” Hiểu không? Có điều gì đó cần thiết.

Và nếu anh chị em yêu thế gian, đi theo cách đó, những việc của thế gian, anh chị em sẽ đi lại như thế gian, và sẽ sa ngã trong đó. Hiểu không? Hãy ra khỏi. Anh chị em là các con trai và con gái của Vua, nhà Vua. Hãy là quý bà và quý ông. Hãy bước đi như những Cơ-đốc nhân. Hãy sống như những Cơ-đốc nhân. Hãy hành động như những Cơ-đốc nhân. Nên nhớ, tôi sẽ gặp anh chị em tại Vành Phán xét với những nhận xét này. Hiểu không?

¹³⁸ Hãy nhìn vào gương của mình, tối nay, và thấy. “Tôi đang đi theo lối nào? Có phải Chúa Jêsus đang sẵn sàng một chỗ cho tôi, một thân thể không? Thân thể đó trọn vẹn. Thân thể đó bước đi một cách trật tự. Đó là con trai hay con gái trước mặt Đức Chúa Trời. Và tôi chịu những cơn đau sinh nở tại đây, để được sinh ra trong thân thể tại đó. Nếu tôi vẫn còn yêu thế gian, điều đó tỏ cho thấy rằng (tôi không) tôi không có thân thể nào tại đó. Tôi chỉ là một thuộc viên giáo hội. Tôi không phải là mầm sống của Đức Chúa Trời. Tôi không phải. Ngài không phải là Cha tôi.”

¹³⁹ Ngài đã phán, “Nhưng nếu các người được khỏi sự sửa phạt,” đó là những gì anh em đang có bây giờ, “thì các người là con ngoại tình, chứ không phải con cái của Đức Chúa Trời.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “Đúng.”—Bt.] Kinh Thánh nói thế không? [“A-men.”]

Nếu anh chị em không thể chịu được sự sửa trị của Đức Chúa Trời, khi thấy lời Kinh Thánh đưa anh chị em vào đúng hàng lối, và anh chị em nói, “Ồ, tôi không muốn nghe Thứ đó. Tôi là—tôi là Cơ-đốc nhân. Tôi làm...” Được rồi. Cứ tiếp tục đi. Hiểu không? Chắc chắn đó là một bằng cứ anh chị em không phải là con của Đức Chúa Trời.

Nhưng một đứa con thực sự của Đức Chúa Trời đang đói và khát. Tại sao? Nếu có Điều gì đó trong lòng mình, bảo anh chị em cần nó, và cần nó tại đó, điều đó cho thấy có Điều gì đang rung động, cố gắng kéo anh em đến đó. Có một thân thể tại đó, mà thân thể này là một hình bóng ở đây. Anh em đang sử dụng điều này cho cái gì, để tôn vinh ma quỷ, và thế gian, và thời trang và các thứ chẳng? Anh chị em đang hướng về Thiên đàng, nơi có điều gì ở trên đó, anh chị em làm vinh hiển Đức Chúa Trời bằng đời sống của mình không?

Trong nhà Cha Ta có nhiều chỗ ở; bằng E chẳng vậy, Ta đã nói cho các người rồi. Và Ta sẽ đi và sắm sẵn cho các người một chỗ.

...và trở lại, để đem các người đi với Ta; hầu cho Ta ở đâu, thì các người cũng ở đó.

¹⁴⁰ *Những Điều Sẽ Xảy Ra.* Những điều này bây giờ, chỉ là tiềm tàng, đang gọi cho những điều sẽ xảy ra.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

¹⁴¹ Hãy suy nghĩ một cách nghiêm túc. Anh chị em có thấy không, các bạn Cơ-đốc nhân yêu quý? Suy nghĩ thật sự nghiêm túc, chỉ một lát. Chúng ta hãy thật sự yên lặng chỉ trong một phút. Hãy để cho Đức Thánh Linh nói.

Vậy thì, Đức Chúa Jêsus đã sai tôi đến với anh em những người Ngũ Tuần, cách đây đã lâu. Đây là một trong những chàng trai của anh em đã lớn lên thành mục sư của anh em, nói, “Kết quả từ linh vụ.” Người đó đã nhìn thấy Chúa Jêsus mở đôi mắt bị mù; “làm,” anh ấy nói, “bệnh đầu nước co lại ngay lập tức.” Tôi vẫn có những buổi nhóm chữa lành. Nhưng tôi nhận thấy rằng tôi đã cầu nguyện cho nhiều người mà đau rất nặng. Họ đã được chữa lành. Chúa đã nhậm lời cầu nguyện, và chữa lành người

đau. Nhưng, anh em biết, một vài trong những người đó, được chữa lành, đã chết rồi. Và cho dù anh em đau ốm thế nào, nếu anh em được chữa lành, anh em cũng sẽ chết, dù sao đi nữa.

Nhưng linh hồn ấy, anh em yêu quý của tôi, linh hồn đó, chị em yêu quý của tôi, anh chị em sẽ chẳng nghĩ về điều đó bây giờ sao? Đó là Đời đời. Nếu tình yêu đó của Chúa không có bên trong đó, không có gì tác động, anh chị em sao chẳng cầu xin Chúa, “Ồ lạy Chúa, xin bắt đầu trên con, mới mẻ, tối nay. Con yêu Ngài, Chúa ôi. Con muốn yêu Ngài. Và điều gì đó ở trong lòng bảo con phải sống gần hơn với Ngài. Con muốn đến, ngay bây giờ, Chúa ôi, và làm điều đó”? Nếu người đó hay những người đang ở bên trong hay bên ngoài tòa nhà này, tôi mời anh em, như là đây tớ của Đấng Christ, trong Danh Chúa Jêsus Christ, anh em chỉ cúi đầu, đưa tay mình lên với Đức Chúa Trời và nói điều này, “Lạy Chúa, xin kéo con lại gần hơn, gần hơn, Chúa yêu dấu ôi. Con muốn làm theo mọi điều mà Ngài có trong Lời Ngài”? Hãy đưa tay lên. Bây giờ chỉ thật chân thành. Cứ suy nghĩ.

¹⁴² Bây giờ, họ nói, “Ồ, tôi đã làm được *điều này*. Tôi, tôi đã hết lên, Thánh Linh. Tôi đã nói tiếng lạ. Nhưng, nhìn xem, có điều gì đó thiếu trong đời sống của tôi. Tôi soi gương Lời Đức Chúa Trời, tôi biết có điều gì đó. Tôi đi nhà thờ, nhưng tôi không phải là những gì tôi phải có.” Hiểu không? Điều đó cho thấy rằng, điều gì đó.

Bây giờ, nếu anh em có thể nhìn lại chính mình và thấy rằng mình không sống đúng đường lối Lời Đức Chúa Trời, và không có điều gì trong đó, sẽ khiến cho anh em đưa tay mình lên, thì anh em biết có điều gì sai trật. Anh em có. Có...Mẹ tôi thường nói, “Con không thể lấy máu từ một củ cải, vì không có máu trong đó.” Hiểu không? Hãy nghĩ về nó, thực sự nghiêm túc. Đây có thể là cơ hội cuối cùng của bạn. Ba mươi, bốn mươi bàn tay đã được đưa lên, nhóm nhỏ này ở đây, ngay cả với các giáo sĩ.

¹⁴³ Chỉ thật sự tôn kính một lát. Bây giờ hãy suy nghĩ thật thẳng thắn. “Lạy Chúa yêu dấu, đêm nay con có thể bị chết trong một tai nạn. Con có thể chết vì cơn đau tim. Một trong những buổi sáng này, con có thể gọi bác sĩ, và ông ấy đến, và mạch của con cảm thấy như không còn đập; con đã chết. Con ấn má mình vào gối,

gọi, ‘Ôi Chúa! Ôi Chúa! Ôi Chúa!’” Hiểu không? Trái tim đó đang đập nhịp cuối cùng. Anh em đang đến Cánh Cửa lớn kia. Anh em sẽ không bao giờ đi ra trừ phi anh em được sanh lại bằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Anh em sẽ không bao giờ đi ra trừ khi có điều gì đó trong anh em, sau khi anh em được sinh bằng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, đang đói khát để tiếp tục bước đi với Chúa. Phải như vậy. Hiểu không? Anh em là đứa con trên đất, trong lòng đất, vẫn còn đang đợi được sanh ra trong Nước Đức Chúa Trời, nơi Ngài đã đi để sắm sẵn một thân thể khác cho anh em, đó là một thân thể trọn vẹn.

Bây giờ hãy suy nghĩ thật sâu sắc, và chúng ta hãy cầu nguyện với nhau.

¹⁴⁴ Lạy Chúa kính yêu, như con đã biết rằng điều này đã được ghi trong trang Sách, Bể ghi âm vĩ đại! Chúng con đã mò mẫm vào trong khoa học, lạy Chúa, đủ để thức tỉnh chúng con, để thực tế biết rằng mọi động thái mà chúng con thực hiện đều đi khắp nơi trên thế giới, cùng một thời điểm chúng con làm nên nó. Chúng con có được điều đó thông qua truyền hình. Chúng con nhận ra, Cha ôi, rằng ti-vi đó không tạo ra hình ảnh, chỉ những kênh các—các dao động vào một ống tạo ra hình ảnh. Ngay cả màu sắc của quần áo chúng con đã mặc, cũng thể hiện qua các làn sóng ê-te của không khí, sự rung động đó trên toàn thế giới. Thế thì làm sao chị em của chúng con mặc quần áo như thế, hành động giống như thế, và thậm chí còn không đổi; vẽ mặt, cắt tóc?

Những mục sư đi học thần học, viện thần học nào đó, “Và lấy những điều theo lời của con người, mà làm nên, bởi truyền thống của họ, khiến cho các điều răn của Đức Chúa Trời không có hiệu lực đối với dân sự, bởi truyền thống của họ,” nói họ nên thuộc về giáo hội, và chỉ thế thôi.

Ôi lạy Chúa, họ có nhận ra rằng mọi lời chúng con nói, đã được chứng minh cách khoa học, đều được ghi lại không? Và nó bắt đầu khi chúng con bắt đầu sống trên trái đất này. Nó chấm dứt khi chúng con qua đời, và được đặt vào quyển sưu tập ảnh của Chúa, để được mở ra lại vào sự Phán xét.

Làm thế nào chúng con sẽ trốn thoát nó, sự trừng phạt của Đức Chúa Trời, nếu sự việc được tạo nên quá rõ ràng trước chúng con và tuy nhiên chúng con lại khước từ Nó?

Ôi lạy Chúa yêu dấu, những Lời này sẽ không bao giờ chết. Chúng cứ tiếp tục mãi. Đĩa ghi âm sẽ được quay vào Ngày Phán xét. Ngài đã thấy những cánh tay đó đưa lên, Cha ôi. Nó sẽ ở ngay đó vào Ngày Phán xét. Những gì lòng họ đang nghĩ, cũng sẽ ở tại đó vào Ngày Phán xét.

¹⁴⁵ Giờ này, lạy Cha là Đức Chúa Trời, con cầu xin Ngài, như đầy tớ của Ngài, con cầu xin Cha cất hết điều bất nghĩa ra khỏi dân sự Ngài. *Điều bất nghĩa*: điều gì đó mà chúng con biết mình nên làm, mà không làm. Đa-vít nói, “Nếu tôi chất chứa điều bất nghĩa trong lòng, Chúa sẽ chẳng nghe lời cầu nguyện của tôi.” Lạy Chúa, con cầu xin Ngài cất lấy điều bất nghĩa chúng con, vì Lời là tấm gương soi của Ngài để tỏ chúng con thấy mình thiếu sót như thế nào khi chúng con như những con trai và con gái của Vua. Cha ôi, con cầu xin Cha sẽ làm điều đó, tối nay.

¹⁴⁶ Và làm đó là một bàn thờ, vì bàn thờ đang đặt đầy dân sự. Và lập bàn thờ đó, tại trong ghế nơi họ đang ngồi, làm cho lòng họ là bàn thờ. Xin cho thế gian được di chuyển ra khỏi mỗi anh, chị em tại đây. Và xin mammals Sự Sống bé nhỏ đó, gen của Đức Chúa Trời mà chúng con vừa nói về, thuộc tính đó giáng xuống từ Đức Chúa Trời, và được bày tỏ tại đây để tôn vinh và làm vinh hiển Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời ôi, xin cất thế gian ra khỏi họ.

¹⁴⁷ Những người khác, con không thể cầu nguyện được, Chúa ôi, bởi vì “bệnh tật đưa đến sự chết,” và không có gì ở đó khiến họ di chuyển. Nhưng những người kia có thể di chuyển, và biết rằng nó sai trật, xin thanh tẩy tấm lòng họ và linh hồn họ, đêm nay, Cha ôi. Và xin cho họ được đầy đầy Thánh Linh của Ngài, bước đi trong Ánh Sáng của Ngài.

¹⁴⁸ Xin ban phước cho vị mục sư trẻ, yêu quý, trông mạnh khỏe, trẻ trung, tại đây, Chúa ôi. Người trẻ tuổi này, người nói, được ảnh hưởng, bởi những gì người thấy Ngài làm. Người trai trẻ tốt đẹp này, Ôi lạy Chúa, xin cho linh hồn ông bùng cháy lên. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban cho anh luôn là người chăn bầy thực sự, trung tín, mọi lúc, để chăn bầy mà Đức Thánh Linh đã khiến

anh trông nom. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin đừng để anh quay qua phải hay trái, không có cách nào cho tén điều, không điều gì khác ngoài Lời thuần khiết của Đức Chúa Trời đến từ miệng anh, và chỉ Điều đó thôi. Xin ban phước cho anh, Chúa ôi, và những người thân yêu của anh, hội thánh nhỏ của anh tại đây. Lạy Cha, xin ở với hết thủy họ.

¹⁴⁹ Con giao phó điều này cho Cha, Cha ôi. Hạt Giống đã được gieo. Xin cho Nó rơi trên hạt giống mà đã được định sẵn cho Sự Sống, và làm tăng trưởng những Cơ-đốc-nhân lớn, mạnh cho hội chúng này tại đây, và các hội chúng khác mà từ đó họ đến. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con giao phó họ cho Ngài trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời.

Và, Cha ôi, “Ngài đã vì sự vi phạm của chúng con mà bị vết, vì sự bất chính của chúng con mà bị thương; bởi sự sửa phạt Ngài chịu chúng con được bình an; và bởi lần roi Ngài chúng con được lành bệnh.”

¹⁵⁰ Con đã thấy đi qua cánh cửa cách, đây một lát, một phụ nữ run rẩy tội nghiệp. Và, Ôi Chúa, trong gia đình riêng của bà, những điều tuyệt vời đã được thực hiện, Ngài đã bày tỏ chính Ngài như thế nào! Lạy Chúa, con cầu nguyện cho người đàn bà đó. Lạy Chúa, xin cất đi tất cả những gì đã qua của cuộc đời, và chữa lành cho bà tối nay. Được không, Chúa ơi? Xin đưa bà ấy đến với Ngài.

¹⁵¹ Thấy điều đó, những em nhỏ đang ngồi tại đây, Chúa ôi, cần sự chữa lành, những người khác nữa. Con cầu xin Cha sẽ chữa lành cho họ, Cha ôi. Xin nhậm lời. Nguyên xin quyền phép chữa lành vĩ đại của Cha đến và chữa lành chúng con, cả linh hồn và thể xác.

¹⁵² Và bây giờ, đối với các bạn bây giờ là những người đang ở trong nhà thờ ở đây, hoặc bên ngoài, cần được sự chữa lành, Tôi muốn các bạn giơ tay lên, nói, “Tôi cần được chữa lành, Anh Branham.” Trông giống như mọi người đều làm. Được rồi. Quý vị có tin tôi là một đầy tớ của Đấng Christ không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì, tôi muốn quý vị đặt tay mình lên nhau. Chỉ đặt tay lên nhau. Quý vị đưa tay lên,

mà ở bên trong hay bên ngoài, quý vị đưa tay lên, nói rằng mình là những người tin vào Đức Chúa Trời.

Chúa Jêsus Christ đã phán, mạng lệnh cuối cùng của Ngài cho Hội thánh, “Hãy đi khắp thế gian, và giảng Tin Lành cho mọi người. Kẻ nào tin...Kẻ nào tin và chịu phép báp-têm sẽ được cứu rỗi. Kẻ nào chẳng tin sẽ bị đoán phạt. Và những dấu hiệu này sẽ theo họ những kẻ mà tin; nhân Danh Ta họ sẽ đuổi các quỷ; họ sẽ nói những thứ tiếng mới; nếu họ bắt rắn trong tay hay uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; nhưng, và nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Bấy giờ, Chúa Jêsus đã phán vậy. Nên nhớ, Ngài đã phán điều đó. Điều đó phải là vậy. Ngài sẽ không nói thể trừ phi đã có người nào đó có thể nắm bắt Lời đó.

Giống như tử cung của Ma-ri có thể bắt lấy mầm sự sống, “Một nữ đồng trinh sẽ chịu thai.” Giống như một cây cọ có thể được tạo dựng, một cây sồi trên ngọn đồi, Lời Ngài đã làm điều đó.

Lời Ngài có thể bắt vào lòng anh em ngay bây giờ. “Lạy Chúa, con là người tin. Người đàn ông hay người phụ nữ này con đã đặt tay mình lên, họ đang đau khổ. Con không cầu nguyện cho chính mình. Bởi vì họ đang cầu nguyện cho con. Con đang cầu nguyện cho chị ấy, hay cho anh ấy. Và, Ôi Chúa, xin chữa lành cho anh ấy, chữa lành chị ấy. Và con là tín hữu, và bây giờ chúng con được nhóm lại. Chúng con vừa được dạy rằng chúng con đã ở với Đấng Christ khi Ngài bước đi trên đất, vì chúng con là một phần của Lời Ngài. Chúng con đã chịu khổ với Ngài. Chúng con đã đổ huyết với Ngài; Chúng con đã chết với Ngài. Chúng con đã được chôn với Ngài. Chúng con được sống lại với Ngài, và chúng con đang đồng ngồi với nhau tại những nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Vua vĩ đại đang ngự giữa vòng chúng con, và con là con trai hay con gái của Vua này. Và con đặt tay trên con trai hay con gái của Vua, mà đang cầu nguyện cho con, và con đang cầu nguyện cho họ. Bây giờ, Chúa ôi, xin đáp cầu nguyện của con, và chữa lành cho con trai này của Đức Chúa Trời hay con gái này của Đức Chúa Trời.”

Cùng nhau, bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện cho nhau.

¹⁵³ Lạy Chúa Jêsus, chúng con khiêm nhu đến, xưng nhận những sự sai trật của mình. Chúng con đến, xưng nhận rằng mình xứng đáng với sự đau ốm và sự chết, và buồn phiền, nhưng chúng con đang tin nhận Ngài làm của lễ chuộc tội lỗi và bệnh tật của chúng con. Và, tối nay, các con trai và con gái này của Đức Chúa Trời, đang ngồi tại đây, nghe sự sửa dạy của Lời, và giơ tay, và muốn bước đi gần hơn. Bây giờ họ đang đặt tay lên nhau bởi vì họ tin Lời Ngài là đúng. Họ tin rằng bây giờ chúng con được sống lại với Đấng Christ, đồng ngồi các nơi trên Trời với Ngài. Họ đã đặt tay lên nhau, cầu nguyện cho nhau.

Ngài phán, “Lời cầu nguyện bởi đức tin sẽ cứu được người đau, và Đức Chúa Trời sẽ khiến người sống lại; và nếu người đã làm bất kỳ tội lỗi nào, sẽ được tha thứ cho người. Hãy xưng những tội với nhau, cầu nguyện cho nhau để các người có thể được chữa lành. Vì người công bình lấy lòng sốt sắng cầu nguyện thật có linh nghiệm nhiều.” Lạy Chúa Đồi Đồi, xin nghe lời cầu nguyện của các tội tớ Ngài.

Và vậy thì, có lời được chép lại, “Nếu dân sự, được gọi bởi Danh Ta, sẽ nhóm lại với nhau, và cầu nguyện; thì Ta từ trên Trời sẽ lắng nghe.” Ôi Chúa, xin nghe lời cầu nguyện của con cái Ngài đêm nay, từ Thiên đàng. Xin sai Đức Thánh Linh xuống trên hội chúng này, giống như ngọn gió quyền năng ào ào. Và chúng con mang những người này đến trước Đức Chúa Trời.

¹⁵⁴ Hỡi Sa-tan, ngươi đã bị đánh bại. Ngươi là kẻ bị đánh bại. Chúa Jêsus Christ đã đắc thắng ngươi tại đồi Sọ. Ngươi không có quyền lực gì. Ngươi là kẻ lừa dối. Chúng ta đang gọi ngươi đêm nay. Nhon Danh Chúa Jêsus Christ, hỡi bệnh tật đau ốm, hãy ra khỏi những người ở đây. Và để họ có thể đi, tự do, trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời.

¹⁵⁵ Ha-lê-lu-gia! Hãy cảm thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời! Hãy cảm thấy lời cầu nguyện của mình được nhậm. Anh em tin Chúa đã nhậm lời người ngồi bên cạnh mình không? Bao nhiêu người tin điều đó? Hãy đưa tay lên. [Hội chúng vui mừng—Bt.] Thế đấy.Ồ, tuyệt vời!

Tôi yêu Ngài, tôi...

Với đôi tay giơ lên bây giờ, hãy hát nó với Ngài, với tất cả tấm lòng mình.

Vì Ngài yêu tôi trước...

Anh em có muốn nói điều đó với cả tấm lòng mình bây giờ không?

¹⁵⁶ Bao nhiêu trong anh chị em cảm thấy rằng Chúa đã tha thứ cho tội lỗi mình, những điều mình đã làm? “Và từ đêm nay trở đi, Ô Chiên Con của Đức Chúa Trời, con hứa bước đi ngay thẳng. Con sẽ bước đi tôn vinh Danh mà con được kêu gọi, một Cơ-đốc nhân, đời sống giống như Đấng Christ. Con đưa tay mình lên, Chúa ôi. Con dâng chính mình mới mẻ cho Ngài, tối nay. Con sẽ bước đi trong Sự Sáng.” A-men.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng đẹp
đẽ,

Đến nơi những giọt sương thương xót rức rở;
Sáng soi quanh chúng ta, ngày và đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Nó là một
Sự Sáng tuyệt đẹp,
Đến từ nơi những giọt sương...(Nơi Ngài đã đi
để sẵn sẵn cho chúng ta một chỗ.)

Sáng soi quanh chúng ta, ngày và đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Hãy đến, tất cả những thánh đồ của Sự Sáng
tuyên bố,
Chúa Jêsus, là Sự Sáng của thế gian;
Lẽ thật và sự thương xót trong Danh Ngài,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian. (Lúc đó
chúng ta sẽ làm gì?)

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng
tuyệt đẹp như vậy,
Đến nơi những giọt sương thương xót rức rở;
Sáng soi quanh chúng ta, ngày và đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Ồ, anh em không cảm thấy được tẩy sạch hết thảy, cảm thấy tốt đẹp sao?Ồ, chao ôi! Chúng ta hãy bắt tay nhau, khi chúng ta hát lại.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng
tuyệt diệu như vậy,
Đến nơi...(Chúa ban phước cho anh, người anh
em.)...của lòng thương xót rực rỡ;
Sáng soi quanh chúng ta, ngày và đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta hãy nhắm mắt lại và ngâm nga nó. [Anh Branham
ngâm nga *Chúa Jêsus, Sự Sáng Của Thế Gian*—Bt.] Chúng ta sẽ
hành động như con cái. Chúng ta là con cái.

Ồ, thật là một Sự Sáng đẹp đẽ,
Và Nó đến nơi những giọt sương nhân từ rực
rỡ;
Ồ, tỏa sáng xung quanh chúng ta, cả ngày lẫn
đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Các bạn yêu Ngài chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ,

Chỉ nhắm mắt lại và hát nó. Sự thờ phượng trong
Thánh Linh.

Cứu Chúa Thiêng liêng;
Xin nghe lời tôi khẩn xin,
Quăng mọi tội xa khỏi tôi,
Ô xin để tôi từ ngày này
Hoàn toàn thuộc Ngài!

Hồi tôi bước đi trong cuộc đời tối tăm hỗn độn,
Và đau buồn giăng bủa quanh tôi,
Ô, Ngài là Đấng Dẫn dắt tôi;
Cho ngày thay đêm tối nay,
Lau dòng lụy xưa ráo ngay,
Cũng không để bước tôi lạc loài
Lạc xa Chúa hoài.

¹⁵⁷ Ô, chào ôi! Tôi biết tôi chỉ là một người lạc hậu. Tôi thích... Tôi nghĩ có tất cả những tay thời thượng mới, gan góc, nhạc kích động giả mạo rock-and-roll bị đánh bại, một triệu dặm. Những thi sĩ ngày xưa mà đã sáng tác những bài hát, Đức Thánh Linh cảm động ngòi bút đó, bắt đầu viết. Ô, chào ôi! Tôi nghĩ về Eddie Perronet và tất cả họ; tuyệt vời! Fanny Crosby: “Xin đừng đi qua khỏi tôi, Ôi Đấng Cứu Rỗi nhân hiền, xin nghe tiếng kêu cầu khiêm nhường của tôi.”

¹⁵⁸ Một lần kia, người ta cố gắng có được bà. Bà đã không—bà đã không làm giống Elvis Presley Ngũ Tuần, bán quyền thừa kế cho một mớ xe Cadillac. Bà...Họ đến với bà và muốn bà viết—viết những bản nhạc đời. Bà nói, “Tôi sẽ không làm điều đó, không vì gì cả.”

Nói, “Ồ, bà bị mù. Khi bà lên Thiên đàng, làm thế nào bà sẽ biết Ngài?”

Bà quay lại, sự hà hơi, vì thế bà nói:

Tôi sẽ biết Ngài, tôi sẽ biết Ngài,
Và được cứu chuộc tôi sẽ đứng ở bên Ngài;
Tôi sẽ biết Ngài, tôi sẽ biết (Bằng cách nào?)
Bởi những dấu đinh trong Ngài...(Nếu không
thì, “Nếu tôi không nhìn thấy Ngài, tôi sẽ cảm
thấy bàn tay của Ngài.”)

Tôi sẽ biết Ngài, tôi sẽ biết Ngài,
Và được cứu chuộc tôi sẽ đứng ở bên Ngài;
Tôi sẽ biết Ngài, tôi sẽ biết Ngài
Bởi những dấu đinh trong tay Ngài.

¹⁵⁹ Điều đó không làm anh chị em yêu Ngài sao? Đi để chuẩn bị cho chúng ta một chỗ! “Và nếu Ta đi và sẵn sàng cho các người một chỗ, Ta sẽ trở lại, để đem các người đi với chính Ta.”

¹⁶⁰ Con cái bé mọn đang lao khổ giờ này, hãy tái vâng theo những điều răn của Đức Chúa Trời. Và mục sư, tại đây, nếu chưa có ai trong các bạn đã chịu báp-têm, thì nước sẽ sẵn sàng. Và—và tư cách thành viên của giáo hội, hoặc bất cứ điều gì các bạn muốn làm, hoặc bất cứ điều gì, các bạn làm điều đó. Nếu anh chị em chưa chịu phép báp-têm bởi Đức Thánh Linh, đây là đêm để

nhận Điều đó. Anh em có tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁶¹ “Ồ,” anh em nói, “Anh Branham, trẻ rồi. Anh đã giảng quá lâu.”

Phao-lô đã giảng suốt đêm, một đêm nọ, cũng cùng loại Sứ điệp này. Và một người trẻ tuổi...Một thanh niên ngã xuống tường và chết. Và Phao-lô, thật được xúc động với cùng loại Sứ điệp đó, đã đặt thân mình lên chàng trai, và sự sống đã trở lại với anh ta. Ngài vẫn là “Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi.”

Anh chị em yêu Ngài chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta hãy, giơ tay lên, một lần nữa, “Tôi yêu Ngài. Tôi yêu Ngài.”

Người chơi piano ở đâu? Ở đó, nếu chị muốn, chị ơi, bất kể là ai. Hãy chơi một điệp khúc ngắn, nếu chị muốn.

Bao nhiêu người yêu mến Ngài? Chỉ giơ tay lên. Nói, “Tôi thực sự yêu Ngài. Tôi chỉ yêu Ngài, với—với tất cả tấm lòng của tôi. Tôi yêu Ngài.”

¹⁶² Bây giờ chúng ta hãy hát bài đó, cho sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Bây giờ, chúng ta nhắm mắt, đưa tay lên Trời, “Tôi yêu Ngài. Tôi yêu Ngài.” Chúng ta đang thờ phượng. Khi anh em giảng, và cắt, và xé, và kéo giống như thế, đây là dầu thơm mà Đức Chúa Trời đổ vào, chỉ chữa lành. “Có Dầu Thơm ở Ga-la-át, cho linh hồn.” Chúng ta hãy hát bây giờ. Hãy chơi một hợp âm về điều đó.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

¹⁶³ Và nếu...“Điều này sẽ khiến tất cả mọi người biết rằng các ngươi là môn đồ của Ta, khi các ngươi có tình yêu thương, dành cho nhau.” Đúng thế. Nếu chúng ta không thể yêu thương những người mà chúng ta nhìn thấy, làm thế nào chúng ta yêu Đức Chúa Trời Đấng mà chúng ta không thể nhìn thấy được?

Tôi yêu Ngài,

¹⁶⁴ [Anh Branham nói chuyện với một người anh em trên bục—Bt.] Xin Chúa ban phước cho anh. [Anh trai nói, “Được có mặt ở đây đêm nay là một vinh dự thực sự từ Thiên đàng.”] Cảm ơn anh. [“Nó thực sự tuyệt vời.”] Bây giờ, tôi nghĩ rằng mỗi hội thánh, mỗi người, đều được làm cho mạnh mẽ. Phải không anh chị em? [“Vâng. Thật vậy.”] Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Boone. Tôi sẽ giao hội chúng lại cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

NHỮNG ĐIỀU SẼ XẢY RA VIE65-1205

(Things That Are To Be)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 5 tháng Mười hai, năm 1965, tại Hội Phúc Âm Ngũ Tuần Đầu Tiên ở Rialto, California, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org